

Apollo's nieuwe-jaers-gift. Aen het bekoorlyke Hollandsche jufferschap. Deel 1

bron

Apollo's nieuwe-jaers-gift. Aen het bekoorlyke Hollandsche jufferschap. Deel 1. Jan vanden Bergh,
Den Haag 1745 (herdruk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_apo009apol01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

dbnl

Verklaering van de tytel-prent.

*MEn kan hier in de Plaet beschouwen,
 Indien men de oogen op wil doen;
 Hoe Phebus, om zyn woord te houwen,
 Gelyk een Kaerel van Fatsoen;
 Zyn Nieuwe-jaers-Gift uyt komt delen:
 De Zang-konst neemt die greetig aen,
 Om die op Maetgezang te kweelen,
 De Knaepjes die Rontsom haer staen,
 Vertoonen de onderscheyden Driften,
 En stoffen, in dit kleen Bestek,
 Verhandelt. Momus zit te ziften,
 Dog niemant stoord zig aen de Gek:
 't Is hier zoo als met alle Zaeken,
 Het Een gezouten, 't ander Laf:
 Maer die het in 't geheel wil Laeken,
 'k Wensch dat hy ons wat beters gaf.*

Opdracht, aen de *bekoorlyke* juffers.

DAer is een oud Spreekwoord in de Wereld, het welk zegt dat schoon voorgedaen, meer als half verkocht is; dat het zelve nu niet ten eenemaal onwaer is, heeft den Drukker van Apollo's Kermis-Gift, aen de Haegsche vermaeksgezinde Jeucht ondervonden, wyl hy met het schoon voordoen van dezelve, een grooter *Debiet* heeft te weeg gebragt, als hy zich had durven verbeelden, vraegt ymand, waer in dat heeft bestaen? Wy antwoorden met vrymoedigheid, in het zelve op

te dragen aen het onwaerdeerlyk Haegsche Jufferschap; nademael wy van ter zyden vernomen hebben, dat de meeste Jonge Heertjes, zich uit dien hoofde verplicht gevonden hebben een tamelyke voorraet daer van op te doen. En Waerlyk niet zonder reden: want wie zou voor de waerde van slechts 14. of 16. stuivers, niet willen tonen, dat hy eerbied voor de Schoone Sexe heeft, daer 'er zoo menig een is, die slechts voor een uit haer alle, niet alleen zyn gansche welzyn, maer ook zyn leven, (om zoo te spreken) met vermaek aen haer dienst komt op te Offeren. Dit alles by ons in overweging genomen zynde, heeft ons doen besluiten, dat voorbeeld na te volgen, met deze Nieuwe-Jaers-Gift, aen het Bekoorlyke Hollandsche Jufferschap op te dragen, in die billyke verwagting zynde, dat onze Haegsche schoon-

heden, met geen belgzucht zullen zyn aengedaen, dat wy een meerder reeks, voor haer alleen verkiezen; Zy gelieven zich maer te errinneren, dat Zy hier inne zyn opgesloten, en 't voornaemste deel uitmaken, aengesien men zonder roem mag zeggen, dat hier zoo wel als elders beminnellyke schoonheden gevonden worden, en dat onze Stadsgenooten, door haer Welgemaniertheid en fraje zeden, het recht van overwinning aen andere betwisten kunnen. Wy willen wel ongevynst de reden van dit ons doen vermelden; het zelve geschiet, om dat wy gezien hebbende, dat onzen Vriend, den schryver van de Opdracht der Kermis-Gift, gansch geen ondank van dat zyn doen behaelt hebbende, om een diergelyk onthael trachten te genieten, door hier in zyn voetspoor op te volgen; wy hoopen dat ons zulks niet zal mislukken, veel

min dat wy tot verwyf zullen hooren, dat wy te laet komen, en met de overgeschoote en afgeknaegde beenen, mogen gaen by de gene die het vleesch daer van verorbert hebben; wy betuigen dat het gansch geen overgeschoote brokken of opgewarmde kost is; het is een nieuw gerecht en niet veel ouder als dit Jaer; daerom denk liever het tegendeel, namentlyk dat het laeste het beste is, schoon den een of anderen Snapper met een opgetrokke Neus en gerimpelt voorhoofd zich mag laten voorstaen, dat deze bundel gezangen erger zyn als de gemeenste straetdeunen, en niet waerdig om van een jager op zyn Schuitemaert, veel min van Jonge Juffers gezongen te worden, gelyk ons onlangs, door zeker Pedant, wierd onder de Neus gevreeven, met zoo veel vrypostigheid, als waer mee een Chevaljé d'Industrie, ymant de beurs

afeischt, niet tegenstaende de gansche Stad genoegsaem overtuigt is dat hy zoo veel bequaemheid besit, om hier over een Oordeel te vellen als een Prezident in 't Dolhuis, om zich voor een Schrander wysgeer te doen doorgaen, doch het is de mode van die Messieurs aldus te werk te gaen, om dies wil, dat zy zelfs niet in staet zyn, een regel te schryven, die een mensch verstaen kan, en derhalven altoos wat een ander doet, dat boven 't beryk van hun vermogen is, met nydige oogen aenzien: trouwens, hoe is 't ook mogelyk! dat ymand op maet zou schryven, wiens mateloose herszens met zoo veelerly gekheden vervult en zoo vreeslyk verbystert zyn, dat de zelve, (gelyk men uit zyn reden wel kan opmaken) een door malkanderen gehuste Chaös gelykenen. Wy moeten met een woord, dat soort van Jonkertjes zeggen,

dat indien die Liederen, die al aen 't gemeen zyn megedeelt, zoo slegt waren gevonden als zy voorgeven, niemand gereed zou zyn, die uyt baetzucht na te drukken, gelyk ons ter ooren gekomen is, dat eerstdaegs staet te geschieden; dog of zulks waer is zal de tyd leren; het zy daer mede echter zoo het wil, deze, hebben alzo min als de andere ons kunnen afschrikken, om dit Tweede Deel ter Drukpers te brengen; in die verwagting zynde, dat de Liefhebbers, die zoo gretig het Eerste Deel den Boekverkoper hebben afhandig gemaakt, om geen stuiver drie a vier, die zulken schraepzuchtigen nadrukker, somtyds het zelve zou kunnen beter koop geven, (wyl hun nadruk, de helft minder waerdig zal moeren zyn) hem met de tegenwoordige Nieuwejaers-Gift, zullen laten sitten.

Men kan voor als noch niets zeggen,

van een tweede Bullebak, die ons met een vreeselyke leugen heeft zoeken te verschrikken, namentlyk, dat 'er eerstdaegs te Leyden ook eenige gezangen stonden uit te komen, onder de naem van Apollo's St. Nicolaes Gift, waer voor een Voorreden zou komen, in welke aengetoont zou werden, dat het grooste gedeelte der gezangen in onze Kermis-Gift geplaest, uit oude Liedboekjes genomen waren; doch vermits wy verzekert zyn (als de makers van het meeste gedeelte van na by kennende) dat zulks t'eenemaal onmogelyk is, achten wy deze tael niet meer als het blaten van een Ezel, en het dunkt ons, dat den uytstrooyer dezer leugen, geen onregt geschiet, dat men hem uit Represailje zyner onbeschaemtheid, Honoreert met den naem van Leugenaer.

Maer genoeg van dat uitschot van Gekken gehandelt, die niet verdienen aengehoort, laet staen geantwoort te worden; wy keren ons dan weder tot U aenbidlyk geslacht, excus over deze onze afwykinge versoekende, niet twyffelende (agtervolgens de beleeftheden die wy zoo menigmael van U genooten hebben,) dat wy dit verkrygen zullen. Ontfangt

dan Mejuuffers, deze gezangen, als een teken onzer waere Eerbiedigheid, en gelooft dat deze, met geen mindere Dienstvaerdige Bereidwilligheid, aen U Ed: worden Opgedragen als de voorafgegaene, door onsen Vriend, aen 't Haegsche Jufferschap zyn geöffereert. Wy hopen dat zy van u smaek zullen ryn en veel vermaek toebrengen, tot bezyking van welk einde zy in 't licht zyn gebragt; word ons oogmerk met dien uytslag gekroont, agten wy onzen arbeid dubbelt voldaan te zyn, en verzoeken alleen ten teken uwer welbehaegelykheid, als wy 't geluk hebben U Lieder gezelschap te genieten, ons met een Airtje uyt het zelve te vermaken: Want niets is 'er dat meer vermogen heeft op 't hert van Jonge Heeren als de Zielverrukkende stem eener Schoone Jonge Juffer, en niets is 'er waerin wy meer geluk stellen, als ons met alle Eerbied te noemen.

MEJUUFFERS.

U Ed: tot allen dienst volvaerdige en bereidwillige Dienaren.

R.E.W.

Voorbericht aen den leezer.

APòllo die zyn Zangers benden,
By hem bekend, of onbekenden
Voorleeden Jaer een Kermis schonk,
Om naer 't verigten van hun Zaeken,
De Geesten wat Verheugd te maeken,
Door op te Zingen, dat het klonk:
Was in Ervarenis gekoomen,
Dat Zeek're Narren, ingenoomen
Door snoode Baetzugt, en uit Nyt,
Een hoop Straetdeune, en laffe stukken.
Bestonden op zyn Naem te Drukken,
In spyt van zyn Hoog agtbaerheid.
En hoe zy reeds aen alle zyden,
Dees Leugen hadde gaen Verbryden,
Hoe zyn beloften, die hy toen
Gedaen had, van nog iets te geeven,

Thans in 't Vergeet-boek was geschreeven,
 't Geen strydig was met zyn Fatzoen.
 Hy rees vergrimd op van zyn Zetel,
 Hoe! sprak Hy, zal men dus vermetel,
 Dan spreken durven, van een Man,
 Als Phebus? Neen! dat zal niet lukken,
 Ik zal die Seldrementse krukken,
 Eens laeten kyken, wat ik kan.
 Maer ziende dat alreeds de Muizen,
 Wyl 't laet was, trokken aen 't verhuizen,
 Zoo Eisten hy een Pyp Tabak,
 En vond juist, na dat hy een Poosje,
 Gezogt had na zyn Tonteldoosje;
 Een deel Papieren in zyn zak.
 Dit waeren altemaal Gezangen,
 Die hy had van Thalye ontfangen,
 Die veelyds 's avonds by den haerdt,
 In stee van Breyen of van Naeyen,
 Parnas met Liedjes gaet bezayen,
 Want zy heel Vrolyk is van aerdt.
 Dit zyn Warentig fraeye dingen,
 Zoo om te Leezen als te Zingen,
 'k Ben bly dat ik die daer juist vondt,
 Sprak Phebus: En ging sitten deunen,
 Dat 't Porcelain begon te dreunen,
 't Geen op zyn Cabinetje stondt.
 Na hy tot barstens van zyn Longen,
 Die stuk voor stuk had uitgezongen,

Voegd hy die zinlyk by malkaer,
En sey ik zal se eens Corrigeren,
En aen de Hollandse Jeugd ver-eeren,
Of schenken tot een Nieuwe-Jaer.
Hier op ging hy zyn Stalknegt roepen,
(Een Mof de groenste aller Poepen,)
Hier Eezel, riep hy; altyd traeg,
Hoor hier eens: zonder lang te dralen,
Ga Pegazus ter Wey uit halen,
En ry te post naer 's Gravenhaeg.
Maer Hans die ryklyk hallef dronken,
Nu reeds in 't Hooy had leggen ronken,
Had in dat reisje niet veel sin,
Posthausent, zachter, 't wedder haegelt,
Ond Pegazus er ist fornaegelt,
Das jachten slacht der Teubel in.
Apol, die wist, dat goeje woorden,
En geld, den Mof zyn hart bekoorden,
Stak hem een fooytjen in de Poot:
Beneffens het Paquet met Zangen,
't Geen hy moest aen den Drukker langen,
Waer op dat Hans zyn Bakhuis sloot;
En Zadelde zyn Ronsinantje,
Dat voort stapte op een zedig trantje,
Zoo vlug als een gespannen Haes,
Nu stil stond, dan weer Galoppeerde,
Tot datze in 't Haegjen ariveerde,
Juist op het Feest van Sint Niclaes.
Waer op terstond een party Spreeuwen,

Begonden overluyd te schreeuwen,
Ho! Sinter Klaes goed Heilig man,
Ey wild ons een Ver-eering geeven,
Ons schoenen zyn nog leeg gebleeven:
Maer Hans die stoord er zig niet an,
'k Heist (Zachter) aber nicht Sint Klase,
Ich bin den Haus-knegt von mien Base,
Der Phebus heist, stil das geraes,
Ich bring was Lietjes om zu kweelen:
Elk riep hier op met luider keelen,
Lang leef Apol, die milden baes.
Naer 't Viziteeren van de Stukken,
Zoo ging men vrolyk aen het Drukken,
En maekten 't Werkje vliegens klaer;
Ziet daer Messieurs, hoe deze Grollen,
Zyn in de Wereld komen rollen,
Die me u schenkt tot een Nieuwe-Jaer.
Nu hebje ryklyk stof tot zingen,
Van allerhande fraeye dingen,
't Zy van Liefde of van de Wyn:
En mooglyk zal het konnen strekken,
Om groter Geesten op te wekken,
Die Meesters in de Zangkunst zyn.

Ex Tempore.

Opdracht aen Phillis.

Stem: *Als ik myn Phillis kussen mag, &c.*

1.

O Phillis! 'k offer u myn Zang:
Want Phebus wil niet langer hooren,
Hy stopt (gelyk een vaele Slang,)
Voor myn gebed, zyn Midas-ooren.

2.

Die Vendt wil niet meer aen den dans,
Reets afgeslooft door hooge jaeren:
Hy draegt, in plaets van Lauwerkrans,
Nu slegs een bos Vergieni blaeren.

3.

Men ziet geen strael-kroon om zyn kruin,
 Meer (als voorheen) met luister brallen;
 Pegazus word een ouwe Ruin,
 Die Dempig is, vol spatte en gallen.

4.

De bron van Hippokrene, is
 Niet als een sloot vol groene kikkers,
 Die zwemmen in de paerdepis,
 En quakken puur als halve nikkers.

5.

De Zang-godinnen, zyn niet meer
 Als eertyds, tot de konst genegen:
 Maer bennen (op myn woord van Eer)
 Een hoop Canaeljes alle Negen.

6.

Maer zoo me in de Een of d'and're stée,
 Een Schurk, of Dief straft met de koorde,
 Is Melpomene daedelyk ree:
 En balkt op Rym de laeste woorden.

7.

Euterpe, was een soete Meyd;
 Maer loopt tans langs de straeten lollen,
 Met Lietjes op de slegten tyd:
 En Terpsichore, gaet uyt krollen.

8.

Erato, vloekt als een Solduet,
 Als zy haer Helden digten Dondert:

En van wat vuile hoeren praet,
Is Clio ook niet uytgezondert.

9.

De dronke Poly-hymnia,
Had lest gezmoord in de Aganippe:
Indien de malle Talia,
Haer niet gevadt had by de slippen.

10.

Uranie, is een koppig ding,
En Calliope, die heeft luizen.
Als Phillis pryst het geen ik zing,
Dan lach ik eens met al de Muizen.

Vloye vloek, op een slapelooze nagt.

Stem: *Bedroefde Ziel laet af, &c.*

1.

O Yslyk Vee, verwoede Die - - - ren!
Gestaeg op nacht banket belust,
Van bloedig menschen vlees en spieren;
Verstoorders van myn zoete Rust,
Helaes! gy byt
My, Elk om strydt,

Wat dolheyd noopt u dus verbolgen!
 In 't naerste van den Nagt.
 In 't naerste van den Nagt.
 Dus Fel - - - my te vervolgen?

2.

Ach! wreede Beuls, ach aerds Tiran - - - nen,
 Ik stont uw wreedheid niet ten doel,
 Waert gy naer 't helsche Styx gebannen:
 Gae vlugt naer Plutos Jammer poel,
 Knaeg Sysiphus,
 En Tantalus,
 Laet die vry zuchten, kermen, klaegen:
 En laet uw Geezelzweep,
 Die my de Lenden neep,
 Daer al - - - de Schimmen plaegen.

3.

Vlied heen; myn Wraekvuur is aen 't
 von - - - ken!
 Gy zult eerlang, myn ongenaed'
 Gevoelen, als myn duim uw schonken,
 Al knippende te morselen slaet,
 Gy zult die snel,
 Verwoed en fel
 Op u bloed-dorstig breyn zien daelen,
 'k Zal, Fielen, vaer vry voort,
 Als ik u heb vermoordt,
 In kort - - - nog zegen praelen.

[Ik ban de Vryheid uyt myn zinnen]

Stem: *Hier heeft myn Rozemond bescheiden.*

1.

IK ban de Vryheid uyt myn zinnen.
En Dompel z'in heur naeren nacht,
Als Amaril, my weer wil minnen,
En horen, naer myn Minneklagt.

2.

'k Zal al des Werelds schatten laten,
Als Amaril met haren mond,
(Veel zoeter dan de Honingraten,)
Wil balsemen myn minne Wond.

3.

Geen goud zal ooid myn zinnen stelen,
Geen schat beheerschen myn gemoed,
Als ik myn Amaril mag strelen,
En zy gestaeg myn liefde Voed.

4.

Wie zou dog niet van liefde branden?
Wie zwymde niet van 't groot vermaek?
Die op haer lipjes eens mogt stranden,
En Roosjes plukken van haer kaek.

5.

Maer heeft de Minne God beschoren,
Dat ik die frisse bloemen pluk,
Ben ik tot dat geluk geboren,
ô Min wat Overgroot gelukt!

6.

Dan zal ik met gevouwen handen,
 U jarelyks, en keer op keer,
 Twee Hagelwitte Duyve branden,
 ô Minne God, tot uwer Eer.

Lanturlu perfors.

Stem: *Pistolet.*

1.

Zilvia ging onlangs stewaerd treden,
 Wanneer Coridon kwam aengereeden,
 Die haer vroeg; of hy haer mogt gelyden,
 En na heur Huys: En na heur Huys:
 Mogt met zyn Chaisje ryden.

2.

Maer wat zey toen, deze Herderinne?
 Knaepje sprak zy steld dat uyt uw zinnen:
 Want ik vind, daer in dog geen behaegen,
 Ook wil ik my: Ook wil ik my:
 Zoo ligt niet met u waegen.

3.

Dog dit zeggen kon heur niet veel baeten,
 Wyl de Knaep terstond begon te praeten,

Dat indien, zy haer daer tegen stelden
 Het zou gewis: Het zou gewis:
 Heur Hoepelrokje gelden.

4.

Hier op vatten hy heur by de leeden,
 Meysje (zeyt hy) ryd maer met my
 mede;
 Want ik zal, u niet alleenig laeten,
 En daerom staek: En daerom staek:
 Vry al het tegen praeten.

5.

Zy heur ziende dus bezet alomme,
 Is op zyn verzoek daer op geklomme
 En zoo ras, hy by heur zat op 't Cheesje,
 De franse slag: De franse slag:
 Leyd hy straks op zyn Beesje.

6.

Bloed, wat zat dat Knaepje toen te pryken;
 Maer wat stond hy op zyn neus te kyken!
 Toen hy dagt, heur soetjes t'huys te
 brengen,
 En Zilvia: En Zilvia:
 Dat gants niet wou gehengen.

7.

Toen dorst hy, en zyne Metgezellen,
 Dit schoon-geogde Nymphje niet verzellen;
 Want men zag, dat men nu niet in langen,

Met zoo veel gunst: Met zoo veel gunst:
Wierd als wel-eer ontfangen.

8.

Des zyn zy naer hier wat te staen dralen,
Met hun Viertjes, zagjes heen gaen dwalen;
Zeer verstoord, op deze Herderinne:
Om dat zy hun: Om dat zy hun,
Niet eens verzogt had binnen.

Contre dans.

1.

AEn den Oever van een Beek,
Vond Colyn zyn Herdr'inne,
Die vrouw Venus zelfs geleek;
En zmeekte om wederminne:
En terwyl haer tierig Vee,
Hondert kromme sprongen dee,
Colyn la falderidera, &c.
Zmeet hy haer ter neder.

2.

Galathea riep ach ach!
Colyn bedwing uw togten:
Dat ons hier eens imant zag,
Die daer uyt errig dogten;
Of die yvrig om uw Min,
Aen myn Moeder, fyn van zin,

Colyn la, &c. - - - - -
Onze min ondekten.

3.

Neen Sprak hy myn Engelin,
Vreest niet voor uw Moeder,
Stel dien angst vry uyt uw zin;
'k Stae als uw Behoeder:
Als zy wisten wat al goed,
Ik van Besjes erven moed,
Colyn la, &c. - - - - -
Zouden zy niet kyven.

4.

Wat leyd my dog aen uw goed,
En uw geld geleegen?
't Geen my u Beminnen doet,
Stryd geheel daer tegen;
't Zyn uw deugden Waerde Lief:
Kom omhels my Hartedief,
Colyn la, &c. - - - - -
Gaen wy ons vermaeken.

5.

Maer wat zuld gy lieve Meyd,
Aen uw Moeder zeggen,
Als gy binne korte tyd,
Uw rokjes uyt moet leggen?
'k Zal dan zeggen dat Colyn,
My door zyn verliefte Fenyn,
Colyn la, &c. - - - - -
Dus wist te beleezen.

6.

Dus genoot dit lieve paer,
 In de groene velden,
 Alles daer zy met malkaer,
 Hun vermaek in stelden.
 Goden gund my ook dien dach,
 Dat ik eens genieten magh,
 Colyn la, &c. - - - -
 Met myn lief te leeven!

Studente marsch.

CARileen! gaet gy heen! Ach blyft my dog getrouw; Keer weerom, schoone Blom,
 En laet my niet in Rouw; Want myn min die kwynd, Als uw oog my niet beschynd,
 Hellep Coridon en zyt van zyne min niet schuw... Want gy zyt het alleenig
 overschoone Maegt, Die myn oog dus heeft behaegt; Want als gy niet by my zyt,
 Klaeg ik in myn eenzaamheid, Om dat gy Wreede zoo afkeerig zyt; Loond eens myn
 trouwe Min; ach! wanneer komt die tyt?

Keer ai keer, dan eens weer En maek uw Coridon, Met 'er tyd, eens verblyd En tot uw Bruydegom; Geef hem troost in zyn druk, En droevig ongeluk, Hy heeft al lang genoeg de koele Borst bestreen, Van Carileen.

[Aengenaem en geurig bloozen]

Stem: *Belle Brune qui Jadorre: &c.*

't AEngenaem en geurig bloozen,
 Dat uw Wangen overspreyd,
 Frisser als de Frisse Roosen,
 Daer de Morgendauw opleyd;
 't Bloezem dat zoo geestig waezemd,
 Op uw Ziel verlokkend' wit:
 't Mondje dat Phiolen aezemd,
 Houd myn Zieltje in 't bezit.

2.

Doen ik laest uw lipjes drukten,
 Ik bezweem door 't zoet vermaek,
 Doen 'k de Roozeknopjes plukten,
 Die daer bloozen op uw kaek;
 Maer gy schynd geen Vreugd te achten,
 Altyd aen de min, Rebel,
 Ach wie zal uw hart verzagten,
 Dat zoo menig baerd gekwel?

3.

Gun myn Min een weinig leeven,
 In uw gunste schoone Maegt:
 Laet uw keurig oog eens Zweeven,
 Op hem die uw beeldnis draegt:
 Met medoogen zyt bevangen,
 Troost myn treurig Minziekhart,
 En voldoet eens myn verlangen,
 Tot verzagting van myn smert.

Marsch.

1.

WAt trekt, Marquet wat trekt
 Wat trekt, Marquet wat trekt
 Wat trekt hy een Bek?
 Zoo mals als spek:
 Hy agt het geld als drek,
 Geen gebrek:
 Gy zyt een halve gek Marquet,
 Dats pret.
 Drie daegen goede Cier,
 En dan vergaet men schier,
 Dan kruypt met zagjes by het vier,
 Men maekt dan geen getier;
 Dan weer met vollen swier,
 Zich op gevold met Wyn en Bier,
 By dronke Pier:
 Vry vrank en fier,
 't Is geen Manier,

Te storen ons plaisier, zey de Pier,
Blyft hier.

2.

Schenk op dan Pier, schenk op,
Schenk op dan Pier, schenk op,
Tap op van dat Sop,
En laet uw Kop,
Eens draeyen als een Top,
Op uw Krop;
De keel verlangt nae 't sop en den drop,
Tap op.

Maer als uw beurs is uyt,
Verschooten al uw kuyt.
Weg is dan al dat bly geluyd,
Viool Haubois en Fluyt,
Dan raekt gy 't Zeegat uyt,
Op 't Schip van Sint Reynuyt, tot buyt
Word gy gebruyt,
Naek als een puyt;
Met schel geluyt,
Sal men u lagchen uyt, gy Guyt
Sonder duit.

3.

'k Wou dat pot, glas en pint,
'k Wou dat pot, glas en pint,
(Sprak toen die Vrind,
Van wyf en kind,
Gesmeeten wierde blind,
Door de Wind;

Waer aen men zig zoo onbezind,
 Verbind.
 Dan waer ik wel gesteld,
 Dan had ik nog myn geld,
 Daer ik nu Zit geheel onsteld,
 Op een verlaeten veld;
 Jan hagel en zyn maet,
 Bespotten my op straet, vol praet,
 Om mynen staet,
 Die ik nu haet;
 Maer 't is te laet,
 En ik werd over al versmaet,
 Wat Raet?

4.

Hier mee Zeg ik Adieu,
 Hier mee Zeg ik Adieu,
 Adieu Bachus,
 Tu est vaincu,
 Je ne veux plus,
 J'aime meilleur, le lanturlu,
 Adieu:
 Vaerwel kaert tikketak,
 Met al u krok, krik, krak,
 Vaerwel pot, fles, en tafelbak,
 Vaerwel ruim, rond, en vlak.
 Adieu klank, klink, geschal,
 Adieu Schalmey, Trompet, Symbal
 En al het mal;
 Woest wulps gebral,

Lang breed en smal,
 Adieu plaisier van 't aersche dal,
 Dat 's 't al.

[Wanneer de Winter neemt begin]

Stem: *Wat is 'er meerder Vreugd op Aerd:*

1.

Wanneer de Winter neemt begin,
 Myn Vriendin;
 Al wat het ooge kan behaegen;
 Al wat korts aerdig stond op 't veld,
 Legt door 't verloop des tyds geveld,
 En door de Winter neergeslaegen.

2.

Kom Schoone voegt u aen myn zy,
 Weegt met my,
 Hoe snel de Jaeren vliegen heenen:
 En duld niet dat uw Groene tyd,
 Dus langer vrugtloos henen glyd:
 Want Schoonheyd is zoo haest verdweenen.

3.

Des neemd u Levens Zoomer waer,
 Word een paer,
 Siet Hemel, Aerd, en al hun deelen,
 Siet Boomen, Bloemen, Kruiden aen,
 Al moet het dog door Min bestaen,
 't Wil alles Kussen, alles teelen,

4.

Dan geeft den Hemel soete lugt,
Die 't al bevrugt:

Dit zyn dan uwe beste daegen.

Als 't Aerdryk zyne schoot ontsluyt,
En trekt de geest ten wortel uyt,
Dan wil de Zoomer vrugten draegen.

5.

Al 't geen door Lugt en Water zwiert,
Al 't Gediert;

Als 't Vischje huppeld op zyn vinnen,
En als de wilde Voogel zingt,
Het woeste woud-gedierte springt,
Dan noopt hun soete lust tot minnen.

6.

Wel aan dan myn Clorenia,
Rekt het Ja,

Niet tot den Winter van uw leeven;
Want zoo gy heden merken meugt,
De Winter heeft nog Vrugt nog Vreugt,
Als 't Jawoord word te laet gegeven.

Air voor Climeene, als haer Ed: my verzogt tot zingen.

'k **BE**n in verlegendheyd,
Meer als men wel zou minnen;

Gy vergt my om een Lied, wiens lof zing
 ik nu best Climene?
 Van Vader Bacchus, of Cupied!
 De Wyn behaegd u Schoone, niet,
 De Minne God kan u niet dwingen,
 Wat wild gy dan Climeen?
 Wat wild gy dan Climeen?
 Dat ik voor u zal zingen.

Rigoudon.

'k **B**En nu vry,
 Van de slaverny,
 Die Eerst myn Ziel,
 In u bedwang gekluisterd hiel;
 Al myn Elend,
 Heeft nu een End,
 Dewyl myn hert, door de Minne Smert,
 Niet meer gepynigt wert:
 Beeld u niet in, dat gy tot de Min,
 My ooyt weer krygt, weg Iris uyt myn Zin,
 'k Ben moe van u bekoorlykheyd,
 Van u trotsigheyd;
 En zoo 't gemoedt,
 Van een Verliefde bloedt,
 Nog houd voor soet,
 De smart die gy hem leyden doet,

Dat zulken gek van hier,
 Gaet klaegen van zyn Minnevier,
 By ons en ziet
 Men geen verdriet,
 De Min en kwest ons niet,
 Door al de pylon die hy schiet.
 Gae vry naer andre plaetsen heen,
 Wild gy zyn aengebeen.
 Ondankb're dus krygt gy u loon:
 Al waerd gy honderdrael zoo schoon,
 Geen van ons en is zoo mal,
 Dat hy zig ontrusten zal.
 O! wreede,
 Men acht,
 U macht,
 Hier niet met al;
 Laet ons hier vry met vrede,
 Te vergeefs is u geweldt,
 De Min is maer een blinde gek die my niet
 meer en kweld.

Gedagten op het buiten leven.

Stem: *Poliphemus.*

1.
 NU de Mey tyd is gekomen,
 En de boomen,
 Pronken met een Jeugdig groen:

Dat myn hert als 't jaer te vooren,
 Kan bekooren,
 Wil ik weer niet minder doen.

2.

Dan met zang myn Vreugd bewyzen,
 En steeds pryzen,
 Die 't ons gunde en Eeuwig leeft.
 Wiens volmaekt en wys bestieren;
 't Jaer in viere,
 Voor ons afgescheiden heeft.

3.

'k Zie van tak op takjes springen,
 Onder 't zingen;
 Leeurik, Vink, en Nagtegael,
 'k Zie hoe Velden Boome en Bloemen;
 Zig beroemen,
 Op haer Schoonheyt, in hun tael.

4.

'k Zie het Vee op nieuw weer grazen,
 Weelig asen,
 En hoe Titer trou en stil,
 Hoopt en vreest, in zyn gedagten,
 Zit te wagten,
 Op zyn lieve Amaril.

5.

'k Dagt ô vreedzaam buiten leeven,
 Mogt ik geeven,
 Al den omflag van de Stadt,
 Al dat suffen, wurmen, woelen,

En krioelen,
Daer ik lang verdriet in hadt.

6.

Daer der veel genegen schynen,
Maer 't zyn Mynen,
Die niet anders zyn als schyn.
Daer men komt malkander vinden,
Als goe vrinden,
Met een hart vol boos venyn,

7.

't Meeste deel is lang gezeeten,
Eer zy weeten,
Wat men doen, of zeggen zal:
En al wagt men na iets schranders,
't Is niet anders,
Als wat ydels, niets met al.

8

Zou men dan den prys niet geven,
't Buyten leven?
Daer men vrolyk, vry en stil
Leeft, en heeft van alle menschen,
't Geen wy wenschen,
En men heeft daer geen verschil.

9.

Als zy met malkander Eeten,
Ach! zy weeten,
Van geen rang of voddery,
In hun Schootels, of Perzoonen,
Maer bekroonen,

Hunnen disch met melody.

10.

Na den Eeten gaen zy wand'len,
 En zy hand'len,
 Nooyd van Staet of Vorst, of Landt,
 Neen, zy zoeken niet dan zaeken,
 Die vermaeken,
 En gaen vrolyk hand aen hand.

11.

Dus zoo raekt de Zon aen 't daelen,
 En bepaelen,
 Zy een wenschelyken dag,
 Die haer Schepper gaf van boven,
 Die zy loven,
 Zonder wien men niets vermag.

12.

Mogt ik dus myn dagen enden,
 'k Zou niet wenden,
 Myn gedagten naer het hof,
 Als om myn geluk te roemen,
 En te noemen,
 Al die Pragt en Prael, maer stof.

13.

Hier om sluit ik myn gedachten,
 Die my brachten,
 Van de Stadt in 't open veld,
 Die ik aen de Schie gezeeten,
 Moet gy weeten,
 Voor u heb op rym gesteldt.

Op een Aerdig voorval.

Stem: Allemande.

1.

ô SOete Jeugt, zoo vol geneugt,
 Wat baert uw by zyn my niet al een
 vreugt,
 ô Soete Jeugt, zoo vol geneugt,
 Waer of gy blyven meugt,
 Kom Phillis kom,
 Ik bid u laten wy eens kyken gaen,
 Of zy nog niet komen aen,
 Daer ginter in de laen,
 Kom Phillis kom,
 My dunkt dat ik haer zie,
 Van verre met haer drie.

2.

ô Ja! zy zyn 't, hoe helder schynt,
 Den glans van Haer volmaekt en liefgezig,
 ô Ja! zy zyn 't, hoe helder schynt,
 Den glans van haer gezig,
 Het kruit ontluikt,
 Waer over deze zoete Meisjes treen,
 Die om haer bevalligheen,
 Billyk worden aengebeen;
 Het kruit ontluikt,
 Waer men zyn Voetjes zet,
 Vloeit Muscus en Civet.

3.

Wel Galathé, en gy Daphné,
 Zyt welkom op does aengename Sté,
 Wel Galathé, en Clorisjé:
 Ik bid uw gaet dog mé,
 Al naer myn Hut,
 Daer wy eer dat wy scheid gaen van hier,
 Zullen maken goede cier,
 Wel ey doet my dat plaisier,
 Al naer myn Hut,
 Waer dat d'Arkader Jeugt,
 Leeft in een zoete vreucht.

4.

Indien men kon, ô Vriend Damon,
 Hier over deze Cristallyne Bron,
 Indien men kon, ô Vriend Damon!
 Over dees Waterbron;
 Dan zouden wy,
 Van wegend oude Vriendschap, met u
 gaen,
 Maer nu staet het ons niet aen,
 Dit verzoek uw toe te staen,
 Dan zouden wy,
 Vernoeft en bly van Geest,
 Vieren uw laeste Feest.

5

Ik weet wel raet, kom Phillis laet,
 Ons halen maer een plank hier uyt de stal,
 En leggen die, wyl 't niemant zie,
 Over dees Waterval,

En leiden haer,
 Hier over wakker Lustig met een vaert,
 Daer geen moeite wert Gespaert;
 Voor de Schoonste van der Aerd,
 En leiden haer,
 Hier over met de hant,
 De eer van 't gantsche Landt.

6.

Toen gingen zy, vernoegt en bly,
 Flux doen het geen zy hadden overleit,
 Toen gingen zy, vernoegt en bly,
 Zoo doen als 't was gezeit;
 En hielpen doe,
 Dees Meisjes over 't nieuw gemaekte
 pat,
 Daer men met ons dronke gat,
 Vry wat moeite mede had:
 En hielpen doe,
 Dees Meisjes een voor een,
 Door 't Tuinhuis Venster heen.

7.

Damon die zong: en Phillis sprong,
 En Lachte over dit zoo vreemt geval,
 Damon die zong: en Phillis sprong,
 En maekte bly geschal;
 Elk was verheugt,
 Men zong en Danste daer den heelen
 Nacht,
 Met een ongemeene pracht,
 Tot Auroor kwam onverwacht,

Dit deet haer deugt,
 Schoon yder kort daer naer,
 Zat met de hand in 't hair.

Uytnodiging aan Galathea.

Stem: *Als ik Aenzie de Heldere Stralen.*

1.

BEkoorlyk Meisje Galatetie,
 Zeg zoete Herderinne weetje;
 Niet, ofje gaet na 't Noorderwout,
 Een daegje drie vier vreugde rapen,
 By 't puikje van de Herders knapen,
 Dat by malkander Kermis hout.

2.

Dan zou ik Schoone aen u vragen,
 Of het uw heuscheit kon behagen,
 (Ach, agten gy my zoo veel waert,)
 Dat ik u derwaerts mogt geleiden,
 En naer het Kermis Feest toeryden,
 Met myne beste Chees en Paert.

3.

Gut Meisje 'k zal het zo opschikken,
 Met Quassies en met nieuwe Strikken,
 Dat gy wis zult verwondert staen,
 Als gy myn rytuig zult beschouwen,
 Het zal je Zepertjes niet rouwen,
 Ey Galatetie ey laetje raen.

4.

Wat zegje zoete Herderinne,
 Zal ik van uw die gunst verwinne?
 Of dient het eerst eens overleit?
 Wel aen kom wilt het overwegen,
 Myn Schoone ik zal morge tegen,
 Den Avont komen om bescheit.

5.

'k Beveel my dan in uw gedachten,
 En zal een gunstig antwoord wachten,
 Op 't geen ik uw heb voorgesteld;
 O puikje van de Maegdebloemen,
 Die ik de eer heb om te noemen,
 Den roem van 't omgelege Velt.

Drinklied.

Stem: *Schoon dat ik onder 't Groen.*

1.

GEen grooter vreugd op Aerd,
 (Wat dat men ook mag raezen)
 Als Wyn, uyt schoone glaezen,
 Gedronken by den haerd,
 Geen grooter vreugd op Aerd:
 Wie zou zich niet verheugen,
 Als hy met Frisse teugen,
 Dat heerlyk Druivensop,

Mag zuigen? Tap eens op,
 En laet ons nog eens klinken,
 'k Verlang alweer nae drinken,
 Ik wagt het van uw handt,
 Myn keel schreeuwd Moord en Brand.

2.

Geef vry een Vollen bak,
 Wat doeje? Drinkje Rooye?
 Dan zal ik met u pooye,
 'k Houw van geen Berserac
 't Soet, maekt de Maeg te zwak:
 Zy smearend met Syroopen;
 Men ziet het wel aen 't loopen,
 De Wyn die schynd puur Taey:
 Maar Frisse Rooyen Baey!
 Is krachtig, en smaekt geurig,
 En maekt de zinnen Fleurig,
 Hoe Heerlyk kleurtse in 't Glas!
 Ey Hospes, schenkt eens ras.

3.

Nu halte, voor een poos,
 Ik wou nu wel eens Rooken,
 Kom, elk een pyp ontstooken,
 'k Heb hier iets in myn Doos,
 Dat Ruikt gelyk een Roos.
 Tabak uyt lange pypen,
 Dat kan de zinnen Slyphen,
 My dunkt men Discoureerd,
 Wel tienmael zoo geleert,

Wanneer der onder 't Rookten,
 Van zaeken word gesproken:
 De Reuk zelfs van dat kruyt,
 Die lokt de Geesten uyt.

4.

Maer eerst nog eens in 't rond,
 Een voldertje geschonken,
 En Rustig uyt gedronken:
 Want, met een drooge mondt,
 Is 't Rookten niet gezondt.
 Zie zoo dat geeft genoegten:
 Men kan niet altyd ploegen;
 Maer als men 't wachten kan,
 Zoo moet men nu en dan,
 Zig eensjes Diverteeren:
 (Dat is nootwendig Heeren,)
 Want alles wat me hier heeft,
 Is dat men Vrolyk leeft.

Den verleegen Cupido.

Stem: *Ey lieve Jan, &c. of: iets anders.*

1.

WEl wat of Cupido weer schord?
 Zeg Beuling is 't geen deeg?
 Of zyn u vleugeltjes gekort,
 Is 't kookertje weer leeg?
 Of zyn u Schigjes zonder klem,

Ey zeg mistroostig kind,
Of is u Minnezieke Mem,
Met Mars weer aen de wind?

2.

Of scheeld het aen u boogje Kwandt,
Is 't peesje weer aen stuk?
'k Zie dat u Fakkelt niet en brandt:
ô Ja gy zyt vol druk!
Het Minne-vuur is uytgedoofd,
De Mingod heel onsteld,
Cupido van geweer ontroofd,
Wie Treurd niet met dien Heldt?

3.

Maer kleyne Dwerdje schreid zoo niet,
Hou moed myn beste Maet:
Ey spaer u Traentjes van verdriet,
Kom kom ik weet nog Raedt,
Onsteek u Toorsjen aen de vlam,
Die Phillis heeft gestookt,
Door 't vuur dat uyt haer oogjes kwam,
En in myn hart nog smookt.

4.

Ontbreekt u dan nog Pyl en Boog?
Ontleend die uyt het licht,
Van myn Godin haer straelend Oog:
Elk lonkjen is een Schigt,
Die zeeker treft, wat wilje meer!
Zoo raekt gy in Postuur,

De heele Weereld brand dan weer,
Door u gestoolen vuur.

Aen Carileen.

1.

ALs ik u kuische Reen,
Carileen,
Laet in myn gedachten koomen,
Dan zoo pord de hoop my aen,
Om naer u myn Lief te gaen,
Maer u koelheyt doet my schroomen.

2.

Ach bedroefde uur en tyd,
Wat een spyt,
Deet gy my lest aen door 't scheidyden:
Waerom buyten Mins bestek,
Dus alleenig op 't vertrek,
Was 't niet beter met ons beyden?

3.

Daer ik met myn hart en zin,
U bemin,
En beminnen zal als eygen.
Hoop en Vreeze voeren stryt,
Tot de aengenaeme tyt,
Eens u gunst tot my zal neygen.

4.

Als ik s'nagts door slaepen koom,
In een droom,

Uw zoet Weezen my verbeelden,
 Schyn ik met de soetste lust,
 In zoo aengenaeme Rust,
 Swemmend in een Zee van Weelden.

5.

'k Roep u Naem met schel geluyt,
 Droomend uyt;
 d'Echo schynd my nae te roepen.
 Mogt ik van die lieve mond,
 Die myn hardt zoo dikwils wond;
 Steelswys nu een kusje snoepen.

6.

'k Zie uw deugd en schoone leen,
 Carileen,
 'k Wil hierom standvastig blyven:
 En storten myn liefde in uw schoot,
 Al is wangunst nog zoo groot,
 Niemand zal my van u dryven.

Herders zang.

Stem: *Belle Brune, &c.*

1.

TOen ik laest myn Geytjes Wyden,
 Aen een klaverrykke Laen,
 Vond ik zitten aen een Heyde.
 Myn Veldnymphje Deliaen.

'k Heb haer Schuur en Stal bekeken,
 En haer Schaepjes menig vond,
 'k Voel tot haer myn Min ontsteken,
 'k Wensch te zyn met haer getrouwt.

2.

Deliana myn Voogdesje,
 Schoonste Harderin van 't landt,
 Gy alleen zyt myn Matresje,
 Uyt wiens Naem myn liefde brand.
 Wilt u Vee met 't myne menglen,
 Laet ze loopen in 't gemeen,
 En ons Zieltjes t'zaemen strenglen,
 Tot die beyden worden Een.

3.

Harder staek u droeve klachten,
 Laet my in myn Stal gerust:
 Daer zal ik myn Vee opwachten,
 En voldoen hun gragen lust:
 Gaet vry by u Roosje vryen,
 En klaegd haer u Minnebrandt,
 'k Heb U t'zaem zien spele meyen,
 Door de linden hand aen hand.

4.

Dat is waer, maer weet myn Waerde,
 Dat het was op 't Hardersfeest,
 Toen Damon met Phillis paerden,
 Zints ben ik daer nooyt geweest.
 'k Heb haer nooyd een kus geboden,
 Voor haer mond geloofd my nu;

Of zoo straffen my de Goden;
Zoo ik ymand min als U.

5.

Of gy my al praet van Minne,
't Is vergeefsch myn Amynthas;
Want ik kan geen trouw beginne,
Om myn Vader Dorilas:
Die is oudt en hoog van Jaeren,
'k Zou hem brengen tot 'er doot,
Zoo ik nu met u ging paere,
En ik liet hem in de noodt.

6.

'k Zal uw Vader onderschraegen,
In zyn hogen ouderdom;
En hem zyn believen vraegen,
Om te zyn u Bruidegom;
'k Zal u dienen en beminnen,
En ons Vee wel gaede slaen,
Aldersoeste Harderinne,
Wilt hier op myn trouw ontfanen.

7.

Wel, ik zalze dan ontfangen:
Mits dat gy my alle daeg,
Zult de vrugten doen Erlangen,
Die een Harderin behaegt;
Tot den Akker, vrugt zal geeven,
Van een aengenaeme Spruyt,
Die ons naem kan doen herleeven,
Als wy zyn ter wereld uyt.

8.
 Harders, en gy Harderinne,
 Komt ter Feest met soet geluyd,
 Wilt Muziek en spel beginne,
 Deliane is de Bruyd:
 Amynthas zal Bruyd'gom weezen,
 Vlegt een krans van Mirthen groen,
 Speelgenootjes wilt niet vreezen,
 Om dat kunsje nae te doen.

Kusjen aen Climene.

Stem: 't Was middag aen de Zuyder Son.

1.
 CLimeen ik ben op nieuw gewondt,
 Door 't kusje van U lieve mondt,
 Dat gy my hebt gegeven:
 Myn Ziel blyft nog aen 't zagte rond,
 Van uwe lipjes kleeven.

2.
 Ach! hoe verkwikt dat kusje myn,
 Als Godendrank of Ambrozyen,
 ô! Wellust van myn leeven!
 Hoe dankbaer zou uw Minnaer zyn,
 Woud gy meer zulke geeven.

3.
 Myn Ziel buygt neder voor het ligt,

Van u aenlokkelyk gezig,
 Door liefden aengedreven;
 U naem zal door myn Zang en Digt,
 Op alle tongen zweven.

4.

Hoe wenschelyk, Climeen! hoe zoet,
 Is die betrachtig aen 't gemoet,
 Van myn, die dus verheven,
 In uwe gunst, zyn lusjes boedt.
 Ach! duurde 't al myn leven.

[Vliegt minnezugjes bly van zin]

Stem: *Als 't voorgaende.*

1.

VLiegt Minnezugjes bly van zin,
 Naer Silvia myn Engelin,
 Gae leent Cupidôs vleug'len:
 Betuigt haer myne Tedere Min,
 Laet niet uw vlugt beteug'len,

2.

Gae naer myn Silvia, gae heen,
 En zeg haer aen dat zy alleen,
 Myn zinnen kan bekoren:
 Spoey voort met onvermoeyde schreen,
 Of Eelhart gaet verloren.

3.

Ach! Zugjes, dat door U haer hart,
 Geraek wierd, en zy met myn smart,

Kreeg eenig medelyden;
 Dan wierd ik van geen druk benardt,
 En 'k zag een Eynd van 't lyden.

4.

Gae heen dan zugjes snel van vlugt,
 Eh spoey u door d'Azure lugt,
 Naer Silvia myn schoone:
 Zeg hoe ik om haer afzyn zugt;
 Wil dog u vlyt betoonen.

Trynje en wyntje.

Stem: *Als 't begint.*

1.

CHampanje zoet van geur,
 Die met u frisse kleur,
 Het Carmyn
 En Robyn,
 Doet verblyken
 En bezwyken,
 Op u valt tans myn keur.

2.

Als ik u geurig bloedt,
 Zoo aengenaem van gloed,
 Mag gerust,
 Naer myn rust,

Zitten zuigen;
 Kan ik tuigen,
 Dat Min geen Vreugde voed.

3.

Maer als ik aen de wang,
 Van Amarillis hang,
 Als een Bey;
 Dan zyt gy,
 Voort vergeeten,
 En versleeten,
 Dan komt gy in geen Rang.

4.

Als haer aenvallig Rood,
 Dat elk tot liefde noodt,
 Eens verschynt,
 Dan verdwynt
 Al uw Glory
 En Victory,
 Dan schynd u kragt weer doodt.

De verliefde schoolvos.

Stem: *A.a.a. Huc Cito Pocula.*

1.

A.A.A. Myn Lief Clorenia,
 Is nu heel in myne Magt,

Ik heb 't Hart tot Min gebragt,
A.A.A. Van myn Clorenia.

2.

E.E.E. Ze is met myn Min te vree,
Nimmer zeitze houd u stil,
Als ik haer eens Kussen wil:
E.E.E. Ze is met myn Min te vree.

3.

I.I.I. My dunkt ik haer daer zie,
Zoo ik door de min niet Dool,
Jongens houje stil in 't school:
I.I.I. My dunkt dat ik ze zie.

4.

O.O.O. 't Is vreugd in Folio,
En zy schynd in 't minst niet koel,
Als ik by haer Borsjes voel;
O.O.O. Dat 's vreugd in Folio.

5

U.U.U. Zy is van my niet schuw,
Als ik haer vat by haer Pack,
Grypt ze 't steeltje van myn Plak,
U.U.U. Zie daer wat zegje nu?

Aen amaril.**Stem: *Le Printemps Rapel aux Armes.***

1.

Wyl ik Amaril moet derven,
 Zoo moet ik sterven:
 Wyl ik Amaril moet derven,
 Zoo moet ik heen;
 Ach! mogt ik eens troost verwerven,
 Voor myn klagen en gebeen.

2.

Wat was lest myn Ziel bewogen,
 Met traen' in d'Oogen,
 Wat was lest myn Ziel bewogen,
 Door zwaren druk;
 Gy helaes! zonder Medogen,
 Gaeft een ander myn Geluk,

3.

't Eerst dat myn heeft doen ontfonken,
 Zyn uwe Lonken,
 't Eerst dat myn heeft doen ontfonken,
 Was uw gezigt,
 Dat met Schitterende vonken,
 In myn Hart heeft Brand gestigt.

4.

Kan ik dan uw Hart niet breken,
 Door zugte en zmeeken?

Kan ik dan uw Hart niet breken,
 Myn Engelin,
 Geef myn Minnehoop een teeken,
 Dat 'k in 't eynd eens overwin.

Cloris en Roosje.

Stem: *Als 't voorgaende.*

1.

'k **HE**b myn Hart u opgedragen,
 Met veel behagen;
 'k Heb myn Hart u opgedragen,
 Opregt en trou,
 En gy doet myn Egter klagen,
 Roosje lief myn schoon Jonkvrou.

2.

'k Soek u altyd te Beminnen,
 Met Hart en zinnen;
 'k Soek u altyd te Beminnen,
 Met al myn Kragt,
 Kan ik dan die troost niet winnen,
 Roosje lief daer ik op wagt.

3.

Neen myn Cloris 't zal niet hoeven,
 U te bedroeven;
 Neen myn Cloris 't zal niet hoeven,
 Dat gy u kwelt,

'k Wou maer eens uw Min beproeven,
Die gy m' dikwyls hebt vertelt.

4.

Daer kunt gy u op vertrouwen,
ô Puik der Vrouwen;
Daer kunt gy u op vertrouwen,
Want 't is opregt,
'k Zou met schrik het ligt aenschouwen,
Als ik 't anders had gezegt.

Op Phillis verjaerdag.

Stem: *Vrinden zou men niet Vrolyk wezen.*

1.

POint de Chagryn dans nôtre vie,
By jonge Jaeren voegt wel vreugd,
Bannisson la Melancolie,
Want droef te zyn en past geen Jeugd.

2.

Que peut on faire en la Viellesse,
Dan is men stram van Keel en Voet,
Sens Complaisance n'y tendresse,
Daer menig Mens om zugten moet.

3.

Evitons nos Egogerie,
Ik loop dan op den Bedelzak,

Car franchement en Poësie,
Dat heeft somtyts veel ongemak.

4.

Chantons dons sous a la naissance,
Want zy die nu van daeg verjaert,
Changez jamais de Complaisance,
En agt my ook haer by zyn waerd.

5.

Qu'on voit le Chiel toujours propice,
Des wens ik wat gy wensen meugt,
Qui en humeur en bien delice,
Een puikje van de Amstel Jeugt.

Menuet van Geminiani.

1.

WEl wat leefter op der Aerde,
't Geen de Min God niet beheerst,
Jae de Goon hoe groot van waerden;
Voelden zynen pyl het eerst,
Voor my ist, Voor my ist,
Immers een pyn,
Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

2.

Duizend zulke malle Kuuren,
Heeft Cupido uytgevoert,
Nagt nog Dach kan hy niet duuren,
't Zy hy d'een of d'aer beloert,

Voor my ist, Voor my ist,
 Immers een pyn,
 Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

3.

My heeft hy ook al zyn plagen,
 Op gelegd ik ben doorwond:
 Nogtans kan ik die wel dragen,
 Als Climeen my maekt gezondt.
 Voor my ist, Voor my ist,
 Immers een pyn,
 Als ik niet by myn Climene mag zyn.

4.

Engel lief wiens lonkende Oogen,
 Schoonder blinken als de Zon,
 Ik weerstond u zoet vermogen;
 Zoo lang ik het lyden kon;
 Voor my ist, Voor my ist,
 Immers een pyn,
 Als ik niet by myn Climene mag zyn.

5.

Lieve Wellust van myn Dagen,
 'k Stierf om u, maer laes: zoo dra,
 Ik myn noot aen u kwam klagen,
 Trof my voort uw Ongenae,
 Voor my ist, Voor my ist,
 Immers een pyn,
 Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

6.

Maer wat Droefheit laet zig horen,

Aen myn Ziel! ik stae versted,
 Daer myn Min a kon bekoren,
 Dat gy naer Verandering helt,
 Voor my ist, Voor my ist,
 Immers een pyn,
 Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

7.

Ach! nu moet ik Eeuwig treuren,
 Als ik u myn Liefste mis;
 Mogt het sterven my gebeuren,
 'k Stierf blymoedig, jae gewis.
 Voor my ist, Voor my ist,
 Immers een pyn,
 Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

**Een Nye Vloams Liedeken Jente,
 Door de Redderaike van Gente,
 Van de dry Waizen uit Orienten.**

Stem: *Attande moi sous lorme.*

1.

DRy Mans oit Orienten,
 Is 't niet-ien wondre sauk,
 Ons Deeken kakt Corenten,
 Heel wonder zoet van smauk,
 Den Dief die is goan loopen,
 Men bind hem oan de mast,

Mit vaiftien doisent knopen:
Is da niet wel gepast.

2.

Wai zain dry groote Fielen,
Wai komen van zoo veer,
Ne waugen mit vier wielen,
Den Audsten draegt de Ster.
De Jongste van ons drayen,
Die is een beetje zwert,
En die doar stoat bezayen,
Die woont ontrent de Mart.

3.

Wy kwoamen veur Herodes deur,
't Was in den avond spau,
Zyn Wayf die was goey Humeur,
Ze gaef ons elk een vlau,
En doar mee wierd het toen zoo laut,
Wa: komt may in den zin,
De Ster is schoon, de Staer was froay,
Doar stink een keersken in.

4.

De Staer en wau niet voortgoan,
En Jappe sloeg zain Wayf,
En Melse bonter ien koortke aen,
En Balte droayde zo stayf,
Doe kwoame way aen een Bakkeray,
En anders niet eene zier,
Doar staulen way een brood twe dray,
En de Staere was van pampier.

5.

Twee knevels laik enne Mutzaert,
 Zoo hart gelaik eene Steen,
 Gezauten Vlais met Mustaert,
 Pas da nie wel bay een?
 Myn Heer hoe veel belieft 'er au van,
 Het blinkt gelaik jene Zon.
 En Coridon den Haider,
 En den Haider Coridon.

6.

Den Hoan stoat op den toren,
 En den Rook vliegt oit de Schauw;
 Main geld heb kik verloren,
 En vreese kik veur main Vrouw,
 En Raynse wyn met Sauker broot,
 In een bescheten broek,
 De Moan die schaynt voor woar zoo root,
 Gelayk jene Peperkoek.

De Klagende Tyter verrast.

1.

TYter laestmael aen een Boom,
 Aen een Kristalynen Stroom,
 Neergezeten aen de Dreeven,
 Storten daer met droef geluyt,
 Zyn benaude klagten uyt.
 Heb ik Cloris iets misdreven?

2.

Zeg my bladerryk geboomd,
Vrolyk Beekje dat hier stroomd,
Visjes die in 't Water zweeven,
Vogels die hier Tiereliert,
En van Tak op Takjes zwiert,
Heb ik Cloris iets misdreven?

3.

Tuig dan Witgewolde Vee,
Hoe ik Cloris hier ter Stee,
Dikmaels Kusjes heb gegeven,
In het Klaverryke gras,
Doe zy my nog gunstig was,
Heb ik Haer dan iets misdreven?

4.

Cloris Lief en heugt u niet,
Wat voorheen wel is geschiet:
Doen ik in uw gunst mogt Leven,
Zwoert gy toen niet dat ge uw Trouw,
Nimmermeer verbreken zou,
Heb ik U dan iets misdreven?

5.

Ach! wat mag de reden zyn,
Dat ik zoo vol Minnepyn,
Voor u stuurs gezigt moet beven?
Dat ik Dag en Nagt tans klaeg,
En my zellef ondervraeg,
Heb ik Cloris iets misdreven?

6.
 Clorisje, die onverwagt,
 Stil beluisterde zyn klacht,
 Riep: ach Herder spaer uw Leeven,
 'k Min ik Min u maer alleen,
 Gy zyt mynen. Neen, ô neen,
 Cloris hebt gy niets misdreven.

De wael met de zwavelstok.

1.
 JE suis an marchand des Alumettes,
 En voulez vous Juffrou voi la,
 Se heb de winkle op kaen zetten,
 Van Zwaeflestok Etcetera,
 Alumet Alumet Zwaeflestokken,
 En voule vous point d'achette.

2.
 Ha! voor een Marchant des Alumettes,
 'k Bin zekre niet trop Glorieux.
 Quand j'ai Vyf stuivre dans ma Pauchette,
 Ze bin dan Ryk en bien Heureux,
 Alumet Alumet Zwaeflestokken,
 En voule vous point d'achette.

3.
 A foute de payes le Taille,
 Hun wil my breng a la prison,

Se kan wel Slaep de su la paille,
 Aussi bien que dans ma maison,
 Alumet Alumet Zwaeflestokken,
 En voule vous point d' achette.

4.

Se geef den bruy fan la Carmesse,
 De Rotredam hum koop niet meer,
 Diable enporte la Foiblesse,
 Se kom syn leve daeg niet weer,
 Alumet Alumet Zwaeflestokken,
 En voule vous point d'achette.

5.

Adieu mooy Meisje Adieu Madame,
 Met jou fraey Bekke je suis Foutu,
 Je suis encor pret par mon ame,
 De faire votr. Mari Cocu.
 Alumet Alumet Zwaeflestokken,
 En voule vous point d'achette.

Minne klagt.

Stem:

{ *Pistolet.*

{ *Zilvia ging onlangs Stewaerd, &c.*

1.

MYn Engelin, myn liefste vol van
 Waerde,
 'k Weet in myn zin geen schoonder
 der Aerde,

Ik was gerust, en wonder wel te vreden,
 Dat ik myn Jeugt,
 Dat ik myn Jeugt,
 Eens mogt aen u besteden.

2.

Waer ik my keer of waer dat ik my
 wende,
 'k Vind geen vermaek, maer droefheid en
 Elende,
 Ag schoone Maegt, dat gy my Wederminde,
 Dan zou ik weer,
 Dan zou ik weer,
 Rust en vernoeging vinden.

3.

Zal ik dan nog langer moeten Zwerven,
 Zal ik dan myn Schoone moeten derven,
 Wyl zy dan, aen my geen Hoop wil geven
 Zoo heb ik dan,
 Zoo heb ik dan,
 Voortaen verdriet in 't Leven;

4.

Ey wilt uw Hart aen myn eens overgeven,
 Kom Phillis, kom en laet ons zamen leven,
 Want gy alleen, Beheerst myn Ziel en
 Zinnen,
 En buiten u,
 En buiten u,
 En kan ik niets Beminnen.

5.
 Kom laten wy ons liefde zamen meng'len,
 En Hart aen Hart door Trouw te zamen
 Streng'le,
 Daer is myn hand, Ey wil niet tegen
 praeten,
 Een Diamant,
 Tot onderpant,
 Ik zal u nooyt verlaeten.

Tegen het trouwen.

Stem: *Maekje Klaer.*

1.
WAt voor Vreugd, Wat voor Vreugd,
 ô Onbezonnen Jeugt!
 Steld gy dog in het Minnen?
 Uw soet verandert haest in roet,
 Ey wilt u over weeldrig bloet,
 Eer 't u berouwt, verwinnen.

2.
 Druk en smart, Druk en smart,
 Gevoeld uw Jeugdig Hart,
 Zoo drae gy komt te Trouwen;
 De Speelman is nau van het dak,
 Uw Vryheit heeft terstond een krak,
 Wagt u dan voor de Vrouwen.

3.

Binnens Huis, Binnens Huis,
Ontmoet gy 't meeste kruis,
Gy moet gedurig slaeven:
Gelyk een Ezel Paert of Bok,
Of gy voeld daetlyk met een stok,
Uw gantsche Lyf bedraeven.

4.

Alle dach, Alle dach,
Moet gy met diep ontzach,
Opvolgen haer bevelen:
Want zoo daer maer een hair aen schort,
Het Varken u terstont beknort,
En tiert uyt luyder kelen.

5.

Als j' een Kind, Als j' een Kind,
By haer dan overwind,
Gy moet gedurig Wiegen,
Gelyk een Sul of regte Jan,
Past dat een vry geboren Man?
Laet u zoo niet bedriegen.

6.

Wat gy doet, Wat gy doet,
't Is nimmer wel of goet,
Een Luybak moet gy heeten,
En 't spreekwoord is maer al te waer,
'Een Man moet elke dag van 't Jaer,
'Het geen zyn Wyf lust eeten.

7.

't Meest Verdriet, 't Meest Verdriet,
 Het geen men veelyts ziet,
 ('k Derf 't naeulyks openbaeren)
 Is dat een ander plukt met vreugd,
 De Bloemen van haer Eelste Jeugt,
 Daer mee Kroond zy uw hairen.

8.

Daerom wagt, Daerom wagt,
 U voor het Vrouwgeslagt,
 Begeef u nooyt tot Trouwen,
 Zoo leeft gy van die plaeg bevryt,
 In vryheit en in Vrolykheit,
 't Geen U nooyt zal berouwen.

De indifferente.

Stem: *Ma Maitres Infidelle.*

1. A.

't KAn Phillis my niet schelen,
 Heb ik uw Ongena, a.a.a.
 Het zal my niet vervelen,
 Wyl 'k naer een ander ga, a.a.a.
 Ik lach eens met het Minnen,
 Die Kleyne Guit,
 Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

2. E.

Schoon gy my niet wilt kussen,
 'k Ben daerom wel te vree, e.e.e.
 Ik kan myn Vlam wel blussen,
 By Roosje of Galathe, e.e.e.
 Ik lach eens met het Minnen,
 Die Kleyne Guit,
 Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

3. I.

Gy dagt dat ik zou treuren,
 Om u naer dat ik zie, i.i.i.
 Maer 't zal u niet gebeuren,
 Wyl ik de smert ontvlie, i.i.i.
 Ik lach eens met het Minnen,
 Die Kleyne Guit,
 Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

4. O.

Maer laet ik dog eens horen,
 Phillis hoe komt het zoo, o.o.o.
 Dat gy dus zyt in toren;
 Of was ik u te bloo? o.o.o.
 Ik lach eens met het Minnen,
 Die Kleyne Guit,
 Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

5. U.

Of dagt gy my te Trouwen,

Verlaet dees Sustenu, u.u.u.
 Ik hou my van de Vrouwen,
 En ben van 't Huwelyk schu, u.u.u.
 Ik lach eens met het Minnen,
 Die Kleyne Guit,
 Die ban ik uyt,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

Op Tryntje en wyntje.

Stem: *Cristienke bist toe Krank.*

1.

AL over langen tyt,
 Heeft Tryn die bolle Meyt,
 Myn gezeyt, Myn gezeyt,
 Dat ik haer Hart alleen bezat,
 Vous m'entendez bien,
 Vous m'entendez bien,
 Maer Tryn die fopt my wat.

2.

't Is al maer valse praet,
 Want gister Avond laet,
 Op de straet, Op de straet,
 Vond ik haer Juist by Krelis staen,
 Vous m'entendez bien,
 Vous m'entendez bien,
 Daer ging het Spel toen aen.

3.

Gants bloed ik wierd zoo vals,
Hy greep haer om haer hals,
Blank en mals, Blank en mals,
Zy scheen begut op hem zoo Groen,
Vous m'entendez bien,
Vous m'entendez bien,
En hy gafze Zoen op Zoen.

4.

My dogt dat was niet ryn,
Ik geef den bras van Tryn,
't Vuyle Zwyn, 't Vuyle Zwyn,
Wyl zy haer Min om gelt Verhuurt,
Vous m'entendez bien,
Vous m'entendez bien,
Dat had ik mooy begluurt.

5.

Nu ben ik weer eens vry,
Van Minne Slaverny,
In 't gevrey, In 't gevrey,
Is 't altyt weer van voor af aen,
Vous m'entendez bien,
Vous m'entendez bien,
Men heeft daer nooyt gedaen.

6.

De Seyne, en den Ryn,
Verschaft my Medicyn,
Voor myn pyn, Voor myn pyn,
Ik rook met rust een Pyp Tabak,
Vous m'entendez bien,

Vous m'entendez bien,
Dan vind ik meer gemak.

Rigaudon.

ELisae lieve Zielvrindin,
Die door een gloed van ted're Wedermin,
Myn wellust wekt uyt blakende ingewanden,
Gy sloeg u Armpjes om myn leen,
Ons Zieltjes smolten onder een,
Terwyl, Terwyl
Uw Lonkende Oogjes branden,
Verrukt Verrukt,
Door zoete Dartelheen,
Als 't poesle schootje ontvong myn Liefdens
offerhande,
Nooit werd ik moe gekust!
Om Roosjes van uw Mond te plukken,
Gy zult myn in uw armen drukken,
Tot dat de Dood,
Met eenen schoot,
De Lamp myns Levens blust:
Dan zal de Min,
Myn Engelin,
Nog in myn schim herleven:
En als een zoelen weste windt,

Eliza die my teer Bemindt,
 Met zagt gebaer,
 Door 't golvend hair,
 Van uw Gekrulde lokjes zweven.

Kusje.

Stem: *Bacchus a toi je m'adresse.*

1.

GUn my dog myn lief Dorinde,
 Een kusje van uw mond,
 Op dat ik daer door bevinde,
 Tala rela rela dira...
 Hulp voor myn Minnewondt.

2.

Wel wat of de Jongmans meenen,
 Dat men moet zyn gekust,
 Is haer smert wel ooit verdweenen,
 Tala rela rela dira...
 Een Kus geen vlammen blust.

3.

Ey my Dorinde 't kan niet schaden,
 Dat gy m'uw Mondtje biet,
 Dat Fonteyntje van genade,
 Tala rela rela dira...
 Springt altyt en Mindert niet.

4.

Wel nu Titer, boet u lusjes,
 Maer handel my wat teer,
 Zoo gy 't maekt te grof met Kusjes,
 Tala rela rela dira...
 Dan Kryg je 'er nooit niet meer.

Trompet air.

1.

BLaes op Trompette Waldhoorn en
 Fluit,
 La &c.....
 Vereerd met Koorzang den lof van myn
 Bruyd,
 La &c.....

2.

't Is Galathea, wiens schoonheit en deugt,
 La &c.....
 Is al myn wellust myn Troost en myn
 Vreugd,
 La &c.....

3.

Kroont Herdersknaepjes het paer met
 een Krans,
 La &c.....
 En Wenscht haer lang leven, en tredt tot
 den Dans,
 La &c.....

4.

Dankt met my d'Alpaerder, bestierder
der Trouw,

La &c.....

Die my Galathea zoo mild schonk tot
Vrouw,

La &c.....

5.

Met wien ik zal leven in Vreugt en in
Peys,

La &c.....

Als Adam en Eva in 't Aerds Paradys,

La &c.....

6.

Want wy zyn een Wil, een Hart, Ziel,
en Zin,

La &c.....

Een Voorbeeld van trouw, en weerzydse
Min,

La &c.....

7.

Gy lieve Harderinne, en Harders, vergaert,

La &c.....

Wy Wenschen de Goon u alle zoo paert,

La &c.....

8.

Lang levee Coridon met zyn Galathe,

La &c.....

Tot voorbeeld van Trouw, en liefde, in
 Vree,
 La &c.....

Afscheyt aen de liefde Of de gebanne Cupido.

Stem: *Van Vrolyke Fransje.*

1.

WEg kleyne Guit,
 Je zult my niet bekruipen,
 Al benje loos en snel,
 Ik kan uw Minnestuipen, en jou knepen
 wel,
 Je lacht my toe,
 En komt in bey myn armen speele kiekerboe,
 Je lacht my toe,
 Je lacht my toe,
 Maer neen je sult niet trekken,
 Neen, Neen!
 Gae heen,
 Dat Spel is voor de Gekken,
 En ik blyf alleen.

2.

Wat hebje my,
 Al Knollen voor Citroenen,
 Gestoken in myn hand,

En aardige fatsoenen, in myn hart geplant,
't Is lang genoeg,
Uw Sotterny verdragen die myn Vreugd
verjoeg,
't Is lang genoeg,
't Is lang genoeg,
Je zult my niet meer paejen,
Neen, Neen!
Gae heen,
Laet nu de Vlag vry waejen,
Van uw Min Tropheen.

3.

Vertrek van hier,
Met al u shorre pypen,
Of, (loozen Fielt,) ik zal,
U by de lurven grypen, en gooy u in de
Wal,
't Is al verbruit,
Met al je lorrendraejen, want ik schey'er
uit.
't Is al Verbruit,
't Is al Verbruit,
Je zult my niet meer paejen,
Neen, Neen!
Gae heen,
En laet de Vlag vry Waejen,
Van de Minne schuit.

Op het zien van een Doosje met Mouches.

Stem:

{ *A Table avec mes amis,*
 { *Wanneer ik by myn Phillis zit.*

Indien gy ooyt 't geluk geniet,
 ô Mouches om op Cloris Wangen,
 (*Die Cloris die de Min ontvlieft:*)
 Of op haer Voorhoofd, glat als Elpenbeen
 te hangen,
 Of by haer Oogjes zwart als git,
 Gelyk een spelend Vliegje zit,
 Of vogte Kusjes komt te zuigen.
 Van Haer Coralyne mondt,
 Dan kan elk Minnaer tuygen,
 Dat m' in.....de
 Dat m' in....de Zon ook vlekken vont.

[Myn droevig zuchten kan niet baten]

Stem: *Als ik Aenzie de Held're Stralen.*

1.
 MYn droevig zuchten kan niet baten,
 Helaes ik moet a gaen verlaten,
 Myn Nootlot roept my weer in Zee,
 Ach! had gy deernis met myn klagten,
 Gy zoud wel haest myn ramp versagten,
 En geve my uw Liefde mee.

2.

Mogt ik daer van verzeekert wezen,
Myn tederheid was zonder vrezen,
Indien 'k me vlyde met u Min,
Geen zware storm of onweers vlaegen,
Of wat voor ramp myn Ziel kwam plaegen,
Die stelde uw nimmer uit myn zin.

3.

Kwam ik dan ook in vreemde Landen,
Geen Schoonheid kreeg my in haer handen,
Al was zy Venus zelfs gelyk,
'k Was met geen schatten te versetten,
Geen Gout zou ooit myn Min besmette,
'k Verliet u om geen Koningryk.

4.

Ach wist gy hoe ik op u wagte,
Wat klagt ik in de Nare nagten,
Stort Klappertandende van kou;
Gy kreeg ô Phillis mededogen,
En stont niet toe als dat myn Oogen,
Voor deeze keer ontvaren zou.

5.

Cupido in u Liefdens banden,
Geef ik vrywillig Hert en Handen,
Ach! ziet wat dwang die vreugde doet.
Komt boeid myn Minnaers hert aen 't
myne,

Zoo word hy myn, en ik de Zyne,
Voeid onze Min door uwe gloet.

6.

Droeg myne rug Cupidos Ved'ren,
Blies Eool in myn ligte Kled'ren,
Zoo zag ik u in korte tyd;
Maer al myn wenschen moet ik staken,
Ik kan by u nu niet geraken,
Myn Hert vol Min is u beryd.

7.

Mercur gy weet veel uit te werken,
Brengt door de kracht van uwe vlerken,
Myn Minnaer deze trouwe biegt.
Gy zyt de Boo der Minneryen,
Gy helpt de Minnaers in haer Vryen,
Spoeid uwe Vleugels als gy vliegt.

Weduwe klagt.

Stem: *Op een tyd, Op een tyd.*

1.

EI wat nood! Ei wat nood,
Myn Knorre Pot is Dood,
Myn Mans hoofd overleden,
Nu ben ik weder los en vry,
Is 't eerste Huwelyks feest voor by,
Ik Hoop weer op een tweede.

2.

Dat ik treur, Dat ik treur,
 Geschied maer uit de sleur,
 Men moet de Wereld blinde;
 Maer zag 'er iemand door dit swart,
 In 't Kabinetje van myn Hart,
 Men zou geen Droefheid vinden.

3.

Fris van moedt, Fris van moedt,
 Weer op den oude voet,
 De Netten uitgespannen,
 Op nieuw gelagt, gelonkt, geflonkt,
 Gequikt gestrikt en opgepronkt,
 Zoo krygt men weder Mannen.

[Ik groet de Soetste Lief die ik beminne]

Stem:

{ *Folie d'Espagne,*

{ *Geen Pyn is voor een Maegd &c.*

1.

IK groet u Soetste Lief die ik beminne,
 Quoi que l'Amour, ne me soit pas
 permis,
 Op u alleen heb ik gesteld myn Zinnen,
 Pour vous Helas! je ne dor jour ni nuit.

2.

't Is gy die 't Hert van my, zoo hebt doorschoten,
 Par vos beau jeux & vos Charmans apas,

Ach! wierd gy met zoo een Liefde overgoten,
 Pourquoi Venus m'avez vous fait cela.

3.

't Is wonder, dat gy blyft zonder bekooren?
 Et que l'Amour, ne vous prend pas sitôt;
 Want zoo my dunkt, gy zyt voor my gebooren!
 Vous est le ceul qui sera mon courou.

4.

Ik zal myn Leeven tot Trouwen niet geven,
 Si vous me laissez seul dans ce tourment;
 Ach! Liefste Lief, mogte wy zamen leven!
 Et nous serons toujours à deux contant.

5.

Wat kan 'er ooit, Soeter werden gevonden,
 Que deux Amants que j'aime tour entour.
 Ach! Liefste Lief, waerd gy aen my verbonden,
 J'aurai d'Amour, pour vous pendant mes
 Jours:

6.

Want gy vast in myn zinnen zyt gebonden,
 Quoi que vous voudriez me rubuté,

En daer en zal nooit iemand zyn gevonden,
 Qui t'aimerai comme je vous aimé.

7.

Ik heb ô Jonkgesel, verstaen u woorden,
 Et tout ce que vous m'avez tent promis;
 Maer myn jonk hert, en zult gy niet bekooren,
 Enfin pour moi vous souperie tes Nuits.

8.

Zy zegge wel; maer ach! 't is al Flatagie,
 J'aurai pour vous d'Amour pendent mes
 jours;
 Maer zoo zy eens genoote myne Gratie,
 Helas! l'Amour aurai finis son tour.

9.

Gy kunt dan Jonkman, zoo gy wild vertrekken,
 Car mes Amour ne soit jamais pour vous,
 Nog myn Jonkhert en zult gy nooit betrekken,
 Cherche d'ailleurs que nous serons plus
 doux.

['k Heb langen tyt gesugt]

Stem: *Ach! schoon Cato myn hert.*

1.

'k **HE**b langen tyt gesugt,
 Onder 't greelig jok van de Minne
 vlage,
 'k Heb langen tyt gesugt,
 Onder 't greelig jok van de Minne lust,
 Het zoetste der genugte,
 Moest voor myn Liefde vlugte;
 Zoo roemde ik wel eer,
 Voor de dwaze Min; maer voortaan niet
 meer.

2.

Een Jonge lieve Maegt,
 Heb ik langen tyt om haer trouw gebeden,
 Een Jonge lieve Maegt,
 Heb ik langen tyt om haer trouw gevraegt;
 Maer liet haer niet beweege,
 Zy bleef my ongeneege;
 Dat bragt my zulke spyt,
 Dat ik aen de Min heb adieu gezyt.

3.

Vaer wel dan Minne God,
 Onder u gebodt vind ik ongenugte.

Vaer wel dan Minne God,
 Onder u gebodt dien ik maer tot spot.
 Ik wil gaen Bachus Minne,
 Weg Roover van myn sinne,
 Weg kleine Minne God,
 Want al myn Vermaek stel ik in de Pot.

4.

ô Lieffelyke Traen,
 Als ik u omhels vind ik myn genugte,
 ô Lieffelyke Traen,
 Als ik u omhels heeft de Min gedaen,
 Dan roep ik onder 't blaeze,
 Van Roemers en van Glaeze,
 'k Min Bachus voor een Heldt,
 Door zyn zoete drift lyt de Min geveldt.

[Helaes! hoe teder dat ik min]

Stem: *Tranquille Coeur, &c.*

1.

HElaes! hoe teder dat ik Min,
 Kan ik u egter niet behagen;
 Gy hebt geheel myn hert en zin,
 'k Zal eeuwig voor u liefde dragen!
 Gy hebt my diep gewont,
 In 't binnenst van myn ziel,
 Ach! dat ik u geviel.

2.

Ik Min met alle teederheid,

Ik heb myn Hert geheel gegeven,
 Aen u, heb dan medogentheid;
 Gy zyt het Doelwit van myn leven,
 Volhert in Wreedheid niet,
 ô Zoete Vyandin,
 Of ik sterf door de Min.

3.

Ach! dat Cupido kleine Dief,
 U hart wou met een Pyltje treffen,
 Ik zoude dan myn Waerde Lief,
 My tot den Hemel hoog verheffen?
 Een Keizer op zyn Throon,
 Ja al des werelds Pracht!
 Wierd niet by my geacht.

Sint. Nicolaes deuntje.

Stem: *Sonder Muziek, &c.*

1.

Sint Nicolaes,
 Die onlangs liep het lant door Spoken;
 Sint Nicolaes,
 Die Goeye Sul, en Milden Baes,
 Kwam my lest onverwagt verschynen,
 En opende myn bed Gordynen,
 Met groot geraes.

2.

't Was Middernagt,
Toen my dien Heilig kwam bezoeken;
't Was Middernagt,
Ik lag te rusten stil, en zagt:
Hy toonde my, met zoete woorden,
Iets dat myn hart terstont bekoorden,
Heel onverwagt.

3.

Hy had een Meidt!
Die tot de Liefde scheen geboren,
Hy had een Meidt!
Nog Jong, en in haer beste tyd;
Kom zeyd hy spring fluks uyt de Veeren,
Ziet hier wat ik u kom vereeren,
En weest verblydt.

4.

Zy heeft terstond,
Haer Voedjen in myn schoen gestoken:
Zy heeft terstond,
m' Een Kus gegeven van haer Mond,
Myn Ziel op dat gevoel bewoogen,
Vond zig door 't Lonken van haer oogen;
Van Min doorwond.

5.

Maer toen den Dach,
Ter Ooster kim' was uytgerezen,
Maer toen den Dach,
Verscheen, wat stond ik droef en zag?
Vermits dat alles was gelogen,

Ik was slegs door een droom bedrogen,
Terwyl ik lag,

6.

'k Zogt onder 't Dek.
Schier of ik vloyen wilde vangen;
'k Zogt onder 't Dek,
En al de Hoekjes van 't vertrek,
Dog moest beschaemt gaen hene stryken,
En 'k stond vast op myn neus te kyken,
Gelyk een Gek.

7.

'k Zie meer en meer,
Dat onze vreugd niet lang kan duuren;
'k Zie meer en meer,
De Min vervliegt gelyk een veer,
Die opgejaegt word door de Winden;
Men kan geen Trouw by Meisjes vinden,
Gelyk wel eer.

8.

En als men 't al,
Moet zeggen, 't Minnen is maer dromen,
En als men 't al,
Beschout hoe in dit Aerdsche Dal,
De blinde Minnaers in het vryen,
Zig met een Dooye Mees verblyen,
't Is al te Mal.

9.

'k Wil dan voortaan,
Myn Kop niet meer met vreyen breken,

'k Wil dan voortaan,
 My door de Reden laeten raen:
 En nooit meer om een Meid gaen slaven,
 Brengt Sint Niclaes geen beter gaven?
 Hy heeft gedaen.

Boere vryaedje.

Stem: *Kom myn Hartje. Kom myn Troosje.*

1.

GOeden avond Blanke Leisje,
 'k Heb zoo veel van u gehoord,
 Ben je niet dat Poesele Meisje,
 Gunter in die Groene Poort,
 Is jou Vaertje niet die Man,
 Die 't zoo wel kan stellen,
 'k Bid dat gy, daer van my;
 Wat goeds wild vertellen.

2.

'k Heb geen tyt ik moet vertrekken:
 Want de Klok die slaet al agt,
 En ik zie gy zoekt te gekken,
 Met my en myn goet geslagt,
 Goeden avondt ik gae heen,
 Wild u wat vermaken,
 Weest te vreen, 'k blyf alleen,
 Wild na myn niet haken.

3.

Meisje wild zoo gauw niet lopen,
Staet tog Krelis eens te woort,
Mag ik dan van u niet hopen:
Want gy schynt wel heel verstoort;
Als ik maer u Vaertje sprak,
'k Wed het zou wel lukken,
By myn keel, 'k heb zoo veel,
Silv're en Goude stukken.

4.

Wel wat brusse myn jou schyven,
'k Wil geen Man tot myn Verdriet,
'k Wil veel liever Vryster blyven,
Zulken voogel dient my niet:
Want ik van de Vryheid hou,
'k Heb dan niet te klagen,
Ik verslyt, nu myn tyt,
Wel in beter dagen.

5.

Meisje mogt ik u maer trouwen,
Ik gaf u Plaisiers genoeg,
'k Zou je voor myn Liefje houden,
's Avonds laet en 's Morgens vroeg,
En gy zou u nooit van myn,
Hebben te beklagen;
'k Bid u stuurt, in de Buurt,
En laet na myn vragen.

6.

Al vernam ik na u leven,
 U Persoon staet my niet aen,
 'k Zou je nog wel geld toe geven,
 Dat je maer woud henen gaen,
 En liet myn gerust en stil,
 Na myn Huisje treden,
 Dan ben ik, in myn schik,
 Wonder wel te vreden.

7.

Mag ik morgen wel eens komen,
 Om te zien hoe gy al vaert,
 En of gy hebt voorgenomen,
 Om met my te zyn gepaert,
 Als 't jou Vaertje hebben wil,
 Dat wy 't zaemen trouwen,
 Dan zult gy, aen myn sy,
 Vrolyk Bruyloft houden.

8.

'k Wil daer nu nog niet van horen,
 Van al 't geene gy daer zegt,
 't Is dog alles maer verloren,
 't Geen gy my te voren legt;
 Ziet vriend 't is nu nog geen tyt,
 Om daer van te spreken:
 Want ik souw, met den trouw,
 Nog myn hoofd niet breken.

9.

Wel is 't nu niet zoo is 't morgen,

Zal ik Vaertje spreken aen,
 Gy hoeft nergens voor te sorgen,
 Alle ding zal heel wel gaen,
 Als gy myn maer wat Bemint,
 Zoete lieve Zusje,
 Geeft u woord, als 't behoord,
 En daer op een Kusje.

10.

Wel hoe moogd gy my dus kwellen,
 'k Woud gy my met vreden liet,
 Gaet het Vaertje eens vertellen,
 En ziet wat 'er dan geschiet,
 Ligtelyk dat ik myn sin,
 Stel om u te Minne,
 En myn handt, geeft tot pant,
 Kom treed met my binnen.

[Ô Roos, ô schoonste bloem van al]

Stem: *Turksche Marsch.*

1.

ô ROos, ô schoonste Bloem van al,
 De schoonheid selfs van myn getal:
 Want ik heb u in myn verstandt,
 En in myn hert geplant;
 Gy zyt alleen, en anders geen,
 Die ik bemin, uit hert en zin:
 Want ik geen schoonder vin!

Stel myn dan in u gemoet,
Ik ben voor u geloofd het vry.
En gy altyt voor my.

2.

Jonkman ik heb u reën verstaen,
Gy opent my de Minne baen,
Ik kies u voor myn beste Vrind,
Om dat gy myn bemint,
Gy zyt den Mensch, daer ik naer wensch!
Zoo dit geschied, heb 'k geen verdriet!
Anders verlang ik niet.
Ja ik wenste met plaisier,
Dat wy eens mogen met ter tyt,
Te Zaemen zyn verblyt.

[Verlaet nu d'Eenzaemhede]

Stem:

{ *Dry Mans oit Orienten.*

{ *Attende moi sous Lorme.*

1.

VERlaet nu d'Eenzaemhede,
Bos Goon, ei toeft niet lang,
Schiet toe met vlugge schreden,
Op 't zoet van myn gezang;
Wilt van myn schoone zingen,
De lust van myne jeugt;
Maekt zelfs de Hemelingen,
Jalours van myn geneugt.

2.

Gy Flora waert te roemen!
 Neemt uwe Glans weer aen,
 Ziert u nogmaels met Bloemen,
 Zoo ze in de Lente staen,
 Begeeft u met Pomone,
 Tot Ziering van dees oort,
 Wild dezen Herfst bekrone,
 Dat hy elk een bekoort.

3.

Vergaert by d'Eike bomen,
 Gy Nachtegaels des Wouts,
 Stel na 't geruis der Stromen,
 Uw keeltjes als van Outs;
 Wilt van myn schoone zingen,
 De Lust van myne jeugt;
 Maekt zelfs de Hemelingen,
 Jalours van myn geneugt.

Ander.

Stem: *Als 't Voorgaende.*

1.

WAt drift ontroert myn Zinnen!
 Wat vuur ontfonkt myn hart!
 Liefde is 't die my doet Minnen,
 En in haer strikken wart.
 Ik voel dat ik moet zuchten,

En dit gezucht my leert,
Dat ik met groot genuchten,
My voeg na haer begeert.

2.

Iets vol bekoorlykheden,
Is in myn Ziel gestort,
Een gift dat al myn leden,
Doet kwynen en verdort;
Maer 't is te sterk van magten,
Om niet gelieft te zyn:
En ik te zwak van kragten,
Te myden dit fenyn.

3.

Ik voel myn kragt vervloge:
Als 't voorwerp zig vertoont,
En ook het groot vermogen,
Dat myn tot Liefde troont.
Zyn dit de Wreede plagen,
Der Liefde, die s' ons geeft?
Wie zou dan niet graeg dragen,
U juk zoo lang hy leeft.

4.

Men ziet wel veele Herten,
De liefde wederstaen:
Maer moeten, het mag smerten,
Haer juk eens neemen aen,
Liefd' zegt men kan ons geeven,
Geluk, en Heil, en Vreugdt;

Zou 'k dan zonder Liefd' Leeven,
De tyt van myne Jeugd.

Drinklied.

Stem: *Robin Ture Lure Lure.*

1.

LAet ons lustig vrolyk zyn,
En de Vreugd doen altoos dure;
Laet ons feppen van dees Wyn,
Ture Lure,
En laet dat zoo altoos dure,
Robin Ture Lure Lure.

2.

Wat is beter op der Aerd,
Als de Vriendschap te doen dure?
Waerom dan den Wyn gespaerd?
Ture Lure,
Die de Vreugd in 't hart kan sture,
Robin Ture Lure Lure.

3.

'k Brengt je dan myn Waerde Vrint;
Maer wild ook de malle kure,
Haten van het blinde Kint:
Ture Lure,
Die berouw en smart doen dure,
Robin Ture Lure Lure.

4.

Veegt dit Glaesje tot de gront,
 Brengt het aen een van je Bure,
 Vuld en zet het aen je Mont,
 Ture Lure,
 En laet dat zoo altoos dure,
 Robin Ture Lure Lure.

Minnaers klaght, over de wreedheid van zyn lief.

Stem: *Laet ons gaen om &c.*

1.

's AVonds als ik zal gaen ruste,
 Dan komt staeg in myne zin,
 Die ik boven al bemin:
 Want de stralen van haer Ogen,
 Die zyn vol van Minnegloet;
 Ach! heb tog met my Medogen,
 Ziet wat dat de Liefde doet.

2.

Gy zyt Maegd voor wien ik levee,
 En voor wie ik Sterven zel,
 Als het is door 's Mins bevel:
 Want gy zyt myn Wel beminde:
 'k Zal uw dienen met ootmoet,
 Op dat ik genade vinde.
 Ziet wat dat de Liefde doet.

3.

Daer en is geen Mens op Aerde,
Die zoo vol van droefheid leeft
Als hy, die zyn hert op geeft:
Want zyn ziel is door het Minnen,
Altyt met een droef gemoet,
Om dat hy geen troost kan winnen.
Ziet wat dat de Liefde doet.

4.

Ik zal Nimmer u verlaten,
Schoon dat ik in droefheid leef,
Als gy myn U Weermin geeft;
Maer ik zal in al ons lyden,
Altyt houde goede moet,
En kloek om Verwinning stryden.
Ziet wat dat de Liefde doet.

5.

Geeft my moed myn Welbeminde;
Laet het dog zyn u vermaek,
Dat ik na u Liefde haek;
Gunt my dat, ik als voor dezen,
Haken mag na 't zoetste zoet;
Dan zal ik noit lyden vrezen.
Ziet wat dat de Liefde doet.

Lof van Climeen.

1.

Lief Climeen,
 U aengenaeme Ogen,
 O die hebben op myn Ziel een overgroot
 vermogen!
 Dus gy alleen,
 Voerd Heerschappy;
 En alle myn gedagten,
 Nimmer zyn vry,
 Maer op uw gunst verwagten.
 Wild uw strafheid dog versagten;
 Red my uit de ly,
 Dan ben ik, op nieuw weer u gevangen,
 En al myn verlangen,
 Is naer uw alleen.

2.

Sa Schenk Wyn,
 Te zamen eens gedronken,
 Ach! dan zal myn hert, door uwe nieuwe
 Min ontfonken;
 Dus Lief Climeen,
 Uw Boezem mals,
 En aengenaeme handen,
 U vriend'lyk oog,
 Die doene my steeds branden;
 'k Wil my eeuwiglyk verpanden,
 Aen uw Vriendelykheid;

Kom dan Climeen, een kusje voor u kaken,
 Kan myn hert, vermaken,
 Ik ben wel te vreen.

3.

Zoo zal ik,
 Op u myn Ziels-beminden,
 Op u lieve Lipjes, 't aengenaemste zoet
 wel vinden,
 't Welk my verheugd.
 Ach! wat een vreugd,
 Als gy my door dat strelen,
 Op het onvoorzienst,
 Myn hert my komt te onstelen,
 Dat zal my noit vervelen,
 Geef my maer een Lonk,
 Dan ben ik op nieuws weer uw gevangen,
 En al myn verlangen,
 Is naer uw alleen.

Verdrietig wachten. in winterse nachten.

Stem: *Wel wat of Cupido weer Schort.*

1.

WEl waer of Rosalyntje blyft?
 Het is alreê zoo laet,

Denkt zy niet dat het Lyf verstyft,
 Schoon 't hart in Vuur vergaet?
 't Is kout, en het verveeld my al,
 Dus langer hier te staen,
 Als zy niet rasjes komen zal,
 Meen ik weer heen te gaen.

2.

Hoe ben ik zoo verkeerd van Zin,
 Dat ik om eene lonk,
 Een kusje, (ligt niet eens uyt Min)
 Zoo menig Klaeglied zont?
 Dat ik op uwe blaeuwe stoep,
 Zoo dikwyls Klappertant?
 En nog stae als een Gek en roep,
 Dat ik van liefde brandt.

3.

Gy zit misschien nu by het Vier,
 Met mooye jonge luy;
 En maekt veel ligt wat goede Cier,
 En ik heb niet een bruy.
 Daer gy misschien te zaemen zingt,
 Een Liedjen uyt den truur;
 Of lustig een Sinjeurtje springt,
 En denkt niet om ons Uur.

4.

Maer hoort, zoo gy niet Rasjes komt,
 Loop ik terstond van hier:
 My dunkt myn tong van kon verstormt,
 Ik gae nu vlug nae 't vier;
 Ik heb den bras van zulken goet,

Dat 'k volgen moet met smart,
 Kom geef my eens van Bachus bloed,
 Een troost drank voor myn hart.

5.

Zae volg my die in 't Vreyers Gild,
 Als opgetekend zyt;
 Belaglyk is de tyd verspild,
 Die men met vreyen slyt,
 Zingd liever als Prins Willem Zong,
 Boutelje mon Amour,
 De wyn maekt gryze hairen jong,
 Ik zeg de Meyd Bonjour.

Op een kusje van Phillis.

Stem: *Wild gy Heeren zoetheid smaken.*

1.

MInnelyke roze Lipjes,
 Daer myn ziel gestaeg nae dorst.
 Coralyne tepeltipjes,
 Malse mellik witte borst.
 Poesel sagte yvoire Leden,
 Fulpe koontjes Lieflyk root.
 Oogjes die vol tederheden,
 My op 't aldersoetste Dood.

2.

Phillis ach! myn lieven Engel,

Pronkbeeld van een frisse Jeugd.
 Ach! laet ons door soet gestrengel,
 Woelen in een gulle vreugd.
 Laet ons door veel dertelheden,
 Smelten in de Minne gloed;
 Laet ons aen malkaer ontleden,
 Hoe de liefde wert gevoed.

3.

Laet ons door veel Minnelusjes,
 Klimmen tot de wellust op;
 En door veelderhande kusjes,
 Voeren ons geluk in Top.
 'k Ben uyt Hollands bloed gerezen;
 Maer als ik op 't zagt Robyn,
 Van uw Mond mag kusjes lezen,
 Werd ik straks een Florentyn.

Drink-zang.

1.

IK lagh eens met een mooje Tryn;
 Ik hou veel meer van 't Wyntje;
 Dat doet de geesten vrolyk zyn,
 En is myn Medicyntje la la,
 En is myn Medicyntje.

2.

Leef lang leef lang myn kitte Breurs,
 Met al uw brave Bende,

God Bachus schrappt alleen de beurs;
 Maer Venus, beurs en lende la la,
 Maer Venus beurs en lende,

3.

Weg Venus met uw geil gespan,
 En al uw ligte Vinken;
 Ik hou veel meer van Glas en Kan,
 Dat maekt geen droge schinken la la,
 Dat maekt geen droge schinken.

4.

Ik lag eens met het Vrou gebroed,
 Dat lyf en beurs vermagerd;
 Ik ben te naeuw ook van gemoed,
 Om zoo te zyn gezwagerd la la,
 Om zoo te zyn gezwagerd.

[Adieu Lief wy moeten met ons beiden]

Stem: *Phillis toen gy laest door u gezangen.*

1.

ADieu Lief wy moeten met ons beiden,
 Door 't geluyt van deese Trom gaen scheiden,
 De Trompetters blaesen Even zeer,
 Adieu Lief tot dat ik weeder keer.

2.

Al gae ik van u af duysend mylen,
 Ach! de Liefde zon met haere pylen,

Zal my altoos volgen overal,
Al waer ik ben of immers wesen zal.

3.

Al gae ik Lief scheidt uyt u Oogen,
Nooit en sal den Hemel het gedoogen,
Dat ik u liefde ongetron,
Als een valsche Minnaer weezen zou.

4.

Ik en sal u nimmermeer verlaeten,
Spyt voor al de geene die ons haeten;
Het Fortuyn doet wond'ren in haer Loop,
Dus leef ik Lief altoos in goede Hoop.

5.

Laet ons dan in peys en vrede Leeven,
Met het geen ons God nu komt te geeven,
Het zy Regen Wint of Sonne schyn,
Wy zullen altoos hier mee te vreden zyn.

6.

Zoo men zegt met moet het wel gelooven,
Het Geld dat gaet des Werelds goet te
booven,
Als men te zaem wel in vrede leeft,
Met het geen ons God gegeeven heeft.

7.

Schoon dat ik nu uyt sal gaen vertrekken,
Uwe liefde zal me een gidse strekken,

Waer ik zal gaen, of wat ik zal doen,
Hier of in een ander Guarnizoen.

8.

Ik en sal daer ook niet lange blyven,
Sonder u myn Engel eens te schryven,
Hoe gy zyt en word van myn bemint.
Uwen Naem staet in myn hert geprent.

9.

Soo dat ik by daegen en by nachten,
Altoos naer u liefde kom te trachten;
Overmits gy overschone Beelt,
Dag en Nagt in myn gedachten speelt.

10.

Adieu lief vrindin wilt aen hem denken,
Die zyn hert aen u nu komt te schenken,
Op dat u hert, alsoo met het myn,
Als een regt paer moogt vereenigt zyn.

Bruylofs zang.

Stem: *Dianier vreugd van myn Leeven.*

1.

Slet hoe soet is 't Eerlyk Minnen,
Dat de herten maekt tot een,
En 't vereeren van de zinnen,
Zoo dat alles raekt gemeen,
Wat den eenen komt genaeken,

Het is vreuchden of verdriet,
Dat moet ook den andre smaeken,
Want de liefde dat gebied.

2.

Ziet men het niet vaek gebeuren,
Dat 'er meenig eenzaam zucht;
't Eenzaam weesen dat doet treuren,
Meenig zucht vliegt na de Lucht,
Meenig maegt van vyftien Jaeren,
En nog meer wel resolveert;
Denkende zoo ik moet paeren,
Is het best vroeg geprobeert.

3.

't Huwelyk booven al verheeven,
Ja van God selfs ingesteld,
Overtreft het eenzaam Leeven,
Schoon dat Heer oom aers verteld,
Aen zoo meenig Maegd haer Ooren,
Om te worden een Bagyn:
Neen ik mag 'er niet van hooren,
't Is veel beter Bruid te zyn.

4.

Ja zoo ver de Paus zyn Moeder,
Niet en had geweest de Bruid;
Waer kreeg Roomen soo een hoeder?
Ja de werelt stierf wel uyt,
Daerom prys ik deese Lieven,
Die hier zitten in het groen,

'k Hoop den Hemel sal 't believeen,
Daer zyn zeegen toe te doen.

5.

Besje mee zou nog wel trouwen,
Ja al was sy Hondert Jaer.
Wat kan liefde niet al brouwen,
Zeyde lest een beste Vaer?
En hy zag van 't trouwen koomen,
Een oud wyf zeer grys van Hair,
Want zy had een Knecht genoomen,
Oud omtrend de twintig Jaer.

6.

't Oud Wyf zey en sprak ten Lesten,
Ik heb drie vier Mans gehad,
De leer Jongens zyn de beste,
Ach! zy had dat wel gevat.
Nu hier van genoeg gezonge,
Weder na dat lieve paer;
Niet te oud of niet te jonge:
Ach! zy lyken by Malkaer.

7.

Veel geluk dan nieuw getrouwde,
Bruidegom en Juffrouw Bruid;
'k Wens dat gy meugt zaem veroude,
Na Gods wil en syn besluit;
En de vreese Gods beminnen,
Meerder als het Aerdse Goed;
Soekt vry schatten te overwinnen,
Maer meest die de ziele voet.

8.

Ik wensch de Ouders Nicht en Maegden,
 En de vrienden veel geluk;
 'k Wens den Hemel al haer daegen,
 Haer bewaer voor angst en druk;
 Ja dat zy zoo mogen bloeyen,
 Eeven als een jonge Boom,
 Die men ziet zyn takken groeyen,
 Aen een klaere water stroom.

9.

Dan so zal dit Huwelyk weesen,
 Als een Hemel seer verblyd;
 En gy Bruid'gom die voor deesen,
 Roosen plukte in die tyd:
 Wild nu zulke Roosjes plukken,
 Op dat gy u Min versagt;
 Dog wilt haer niet te seer drukken,
 Als zy u al eens toelagt.

10.

Maar geen quid pro quo te geeven,
 Simplex est composita;
 't Is probatum al zyn Leeven,
 Dit Resept te volgen na.
 Ziert de Bruid met Silvre Lovr'en,
 En Bruids Kamer met Lauwrier;
 't Zal de Bruid'goms hert betov'ren,
 En de Bruid vol Minnevier.

11.

Ach! hoe smaken duisent Kusjes,

Aengenaem en zoet van geur,
Die de Bruid zal krygen flusjes.
Doet de grendels voor de Deur.
Ach! hoe smaekt dien gulde Nectar,
Daer Jupyn heeft om gevryd.
Zoent haer, vat haer, kust haer, likt haer,
Alle dingen heeft zyn tyd.

12.

Gaet nu aen het Kinder teelen,
Op dat gy nog metter vaert,
Ietwes krygt om mee te speelen,
Swinters Avonds aen den haert;
Om u in u oude daegen,
Door die telgen van geneucht,
't Huwelyk niet te doen beklaegen,
Dat 't begin was van u vreuchd.

13.

'k Wens den Heer, u wil bewaeren,
En bekroonen uwen Staed,
Met zyn zeegen langen Jaeren;
En hier namaels uit genaed',
U des Heemels vreuchd vereeren,
Die des Werelts overtreft,
Daer de Engelen kwinkeleren,
En elk een Gods lof verheft.

Aen Phillis.

1.

't IS nu den tyd om bly te zyn,
 Laet ons dan niet meer treuren,
 Wyl ik in u myn Ogelyn,
 Al myn geluk kan speuren.
 't Is nu den tyd om bly te zyn,
 Wyl ik u zie myn Ogelyn.

2.

Siet dan een Minnaer die hiet sit,
 Eens aen met gunstige oogen,
 Wyl hy van u demoedig bit,
 Een weinig Mededoogen.
 Ziet dan en Minnaer die hier sit,
 En u om weder Liefde bid.

3.

't Is nu al een geruimen tyd,
 Myn Engel Lief geleeden,
 Dat ik heb met de grootste Vlyd,
 U Schoonheid aengebeeden;
 Maer gy blyft harder als een Steen,
 Voor myn opregte Smeek gebeen.

4.

Schoon 'k my van u gescheiden vind,
 Sweeft gy in de gedachten,
 Van hem die Eeuwig u bemind.

Gy zyt by Dag en Nagten
 In u getrouwe Minnaers zin,
 Loont dog zyn Min met weder Min.

5.

Geen Ogenblik des daegs zyt gy
 Uyt myn Verliefde Zinnen,
 Ja zelfs a beeltenis komt my
 Ook in de Nagt te binnen:
 Dat aerdig en bevallig Beelt,
 Daer Venus Glans zoo milt op speelt.

6.

Nauwelyks als in de ogtendstond
 De slaep my wil begeeven,
 Dan komt u Naem als gyt myn mond
 Met duysent zuchjes Zweeven;
 U naem die 'k altyd Eer en Roem,
 En nooyt als met veel Eerbied noem.

7.

't Is nu dan Eyndelyk eens bekend,
 Schoon gy my schynt te haeten,
 Dat gy staet in myn hert geprent,
 't Geen u Nooyt zal verlaeten;
 Wilt dan myn bidden gaedeslaen,
 En laet ik in U gunst slegst staen.

8.

Hier op vergunt my dat geluk,
 Dat ik u hand mag kussen,
 En van u kaekjes Roosjes pluk;
 Gy zult myn brand nog blussen,

Indien 't geluk my gunstig zy,
En gy niet altyd Stuurs van my.

Nieuwejaers zang.

Stem: *Maekje klaer, &c.*

1.

Nieuwe Jaer, Nieuwe Jaer,
Wat valje my ook zwaar!
Door dat verbruyde geven,
Daer Ellik Eist, en niemand schenkt:
Een mensch zou Schrikken als hy denkt,
Om nog een Jaer te leven.

2.

Den As-beer, Den As-beer
Gelykend puur een Heer,
Zoo Deftig staet zyn wezen:
Hy maekt een Droevig compliment,
En geeft u dan een Oortjes prent,
Daer kunje 't breeder Lezen.

3.

En als dan, En als dan
Komt ook de Klapperman,
Men zou van angst schier pissen:
Hy spreekt u van zyn Waekzaamheit,
Wanneer men 's nagts te slapen leyd,
De reden kan men gissen.

4.

Maer ey zie, Maer ey zie,
 Daer hebje nommer drie,
 Die u weer aen zal klampen;
 Gy moet, het zy u leet of Lief,
 Iets geven aen den Olydief,
 En vulders van de lampen.

5.

'k Ben vervaerd, 'k Ben vervaerd,
 Om dezen tyd, myn baerd
 En kop te laeten Schêren;
 Den Barrebier wenst u veel heyl,
 En zegeningen; onderwyl
 Het kost u van uw Veren.

6.

Hoog en dier, Hoog en dier,
 Zal u een Perrukier,
 In grappig duits, betuigen,
 Hoe hy u Ryk en Zaligh wenst;
 En ondertussen, heel ontmenst,
 Komt hy u 't bloed afzuigen.

7.

Hoorje 't wel! Hoorje 't wel!
 Daer trekt men aen de bel:
 'k Begin al weer te vreezen!
 Het zyn de Mannen met de Schael,
 Daer in te geeven, maekt niet kael,
 't Is voor de Armes-Weezen.

8.

Op het lest, Op het lest,
 Komd nog een grooter Nest,
 Van grage Nieuwjaers Zangers;
 De Torenwagter, en Tamboer,
 Provoost, de Drommel en zyn Moer,
 Ja zelf de Luizevangers.

9.

Op een tyd, Op een tyd,
 Meende ik om zekerheid,
 Wat in de Kerk te wyken:
 Daer ik naeuw in myn bankjen zat,
 Of Hondenslager eyschte wat,
 Ik dagt schier te bezwyken.

10.

't Koffyhuis! 't Koffyhuis!
 Daer is het ook niet pluis,
 Daer weet men ook van fooyen;
 Men wenst U straks ook Nieuwejaer,
 Je moet al viel 't u nog zoo zwaer,
 Iets op het Schenkbord gooyen.

11.

Houje een Meid? Houje een Meid,
 Of Knegt? ô lieven tyd!
 Dan benje al Verkouwen,
 Al riep uw beurs reets ach! en wee;
 Je moet een Ducaton of twee,
 Hun in de klauwen douwen.

12.

Maer dit al, Maer dit al,
 Is nog maer niet met al,
 By al die Rekeningen!
 Het zweet breekt my al door myn Vagt,
 Van angst, myn stem verliest haer kragt,
 De Droes mag langer Zingen.

Drink liet.

1.

Lieve gezelle die houd van de boutelje,
 Drinkt op de gezondheid alte gaer,
 Neemt dit glaesje en laet u niet lang
 kwellen,
 'k Weet dog uw natuur die trekt daer
 naer.
 Ik steek het onder stoel of onder ba...nk,
 Maer 'k laet het lopen in den zoeten nedergank.

2.

De Wyn die is een soete Medicyne,
 En zy is voor ider een groot gerief,
 Papen, Nonnen Kwezels en alle de Bagynen,
 Die hebben al te zamen de Wyn zoo lief:

Dat Edele nat is zo lekker en zo goe...dt,
 Dat yders hert en zinnen daer nae trekken
 moet.

3.

Schippers Bootsgezellen en kunnen dog
 niet varen,
 Als 'er geen Water op den Drogen is,
 Alle de speel lieden die smeren hunne
 snaren,
 Dan en speelen zy geen toonen mis,
 Een Muzekant die zingt galand en Tranbelee...rt,
 Als hy zyn Drooge keeltje eerst eens
 heeft gezmeerdt.

4.

Hondert Duisend Ducaten en konne ons
 niet baeten,
 Als wy maer een hallef uur begraven zyn.
 Al het Werelds goet dat moet men dog
 verlaeten,
 Nae de Derde Fles en voelt men zmert
 nog pyn.
 Drinkt dan nog een glaesje tot spyt van
 die 't ben...yt,
 Gy zult geen hartzeer voelen door die
 Vrolykheit.

Klopjes berouw.**Stem: *Folie d'Espagne.***

1.

IK moet het u klaegen,
Ik kan 't niet verdraegen,
Dat ik in schyn,
Helaes een Klop moet zyn.

2.

'k Verfoey de gedagten,
Die my daer toe bragten,
Door Paters raet,
In dees bedroefden staet.

3.

In plaets van pandanten,
Van Booten of Kanten,
Of wit Sattyn,
Of Felp of Armozyn.

4.

Draeg ik een wit kapje,
Voor 't hoofd een zwart lapje,
Een kraegje grof,
Een manteltje van stof.

5.

Myn daegelyks werrik,
Dat is in de kerrik,

In preek of Mis,
Dat my groot hartseer is.

6.

't Is voort neemt uw boekje,
Weg Klop, naer uw hoekje,
Ach wat een pyn,
Is deze staet voor myn,

7.

Als 'k plag te verkeeren,
By Juffers, of Heeren,
Aen yder hand,
Had ik ras een galand.

8.

Ik lachte, Ik zong daer,
Ik danste, Ik sprong daer,
Of speelde met de kaert,
Maer dat heeft hier geen aerd.

9.

Hoe kon ik zoo dwaes zyn?
Ik kon t'huys den baes zyn,
En sleet myn tyt,
In Min en vrolykheid.

10.

Als 't nog moest gebeuren,
Een Man zou ik keuren,
Maer alle hoop,
Is voor my op de loop.

11.

't Is waer onze Pater,

Speeld zomtyds voor Prater,
Maer zyn gelaed,
My gands niet aen en staet.

12.

Gy vrolyke Juffers,
Gelooft noit geen suffers,
Maer werd, ten prys
Van myn verdriet, dog wys.

[Kom myn Dianier, myn waerde]

Stem: *Menuet-Geminiani.*

1.

KOm myn Dianier, myn waerde,
Kom ey kom myn tweede Ziel,
Gy strekt me een Godin op Aerde,
Als ik voor u nederkniel,
Ziet gy dan niet,
Hoe door 't verdriet, myn jeugt verdwynt,
Als 't ligt van uw schoon oogen my niet
en beschynd.

2.

Gun dat ik u aen mag spreken,
Met een Minnelyke tael,
Myn hert schynd van Min te breken,
Neem Leander tot gemael:
'k Geef u myn hand,
Tot onderpandt van myne trouw,

Laet ik u eens bepraeten, en word dog
myn Vrouw.

3.

Kom laet ons te zaem verbinden,
En voor Hymens Altaer treen,
En daer nae myn ziel beminden,
Zmelten Ziel en Zin in een:
'k Wed dat gy zegt,
Als gy den Echt eens hebt beproeft,
Dat gy geen meerder vreugde op aerde
behoeft.

Damon's klacht.

Stem:

{ *Geen groter vreugd op Aerd.*

{ *Schoon dat ik onder 't groen.*

1.

ACh Rozemond myn Ziel,
Gy ziet uw Damon kwynen,
Myn vreugd in druk verdwynen,
Sints gy myn oog beviel:
Ach! Rozemond myn Ziel.
Gy blyft steeds onbewogen,
De stralen van uw Ogen,
My door hun schigten doon:
Gy zyt zo wreed als schoon.
Maer als zomtyds uw lonken,

Op my hun Minne vonken,
 Neerschieten, krygt myn hart
 Verkwikking in zyn smart.

2.

Ontvlugt gy Minnevreugd?
 Die Goden kan bekoren!
 Niets kan ons lusjes storen,
 In 't bloeyenst van ons Jeugd:
 Ontveynst geen Minnevreugd,
 De tydt in korte Jaren,
 Verandert onze hairen:
 De Schoonheid kort van duur,
 Verliest haer kragt en vuur,
 Gebruik dan 't zoet der Liefde,
 Wyl eender schigt ons grievede,
 Voldoen w' ons lust in 't veld,
 Wyl 't veynsen hier niet geld.

3.

Myn Lieve Rozemond,
 Ei wil uw lieve stralen,
 Hier op myn neer doen dalen,
 Ik voel m' op nieuws gewond.
 Myn Lieve Rozemond,
 Laet ik myn brand hier blussen,
 Laet ik uw lipjes kussen,
 Dat levendig Turcoos,
 Uw kaekjes als een Roos,
 Dan zal in uwe bouten,
 Myn Zieltje zig verstouten,

Te smelten in uw schoot,
Door een verliefde doot.

Minnaers troost.

In de onverschilligheid en trosheid zyner Minnaresse.

Stem:

{ *Ei Lieve Jan loopt met een set.*

{ *Wel wat of Cupido weer schort.*

1.

Schoon dat ik zucht by Dag en Nacht,
En als ik by u ben,
Stort in uw schoot myn droeve klacht,
Waer uyt dat gy ligt ken,
Bespeuren lief, dat ik u Min,
En noit verlaten zal,
Als ik maer eens uw stuurse zin,
Mag brengen tot den val.

2.

't Is waer ik heb u lang gevryt,
En dat met grote zin,
Om dat gy de allerschoonste zyt,
Die ik ter Wereld min,
Maer al 't geklag, dat ik uw doe,
Slaet gy maer in den wind,
En denkt niet hoe ik ben te moe,
Myn alderliefste kind.

3.

Maer zeg eens, overschone Meidt,
 Waerom dat gy zo trots
 Op myn verzoek, zo spytig zyt,
 En antwoord my zo schots,
 Of is 't misschien om dat uw geld,
 Wat groter is als 't myn?
 Ik ga Vrindinne, niet ontsteld,
 En zal u Dienaer zyn.

4.

Schoon dat ik door myn vryery,
 Op uw niets winnen kan,
 En gy, my zo laet in de ly,
 Daer ik was graeg uw Man;
 Maer 't is geen noot Patientie dan,
 'k Zeg uw adieu, voor 't lest;
 Ei! ziet eens of gy beter kan,
 Ik wensch uw 't allerbest.

Amarillis alleen klagt.

Stem: Geeft een Aelmoes voor een Blinde.

1.

Lieve Thirsis, sloegt G' uw Ogen,
 Eens na binnen op myn hert,
 Ras een teder meededogen,
 Deed u schreyen om myn smert.

Die Uw droeve Minnereede;
 Geeft den naem van Sraffe en Wreede,
 Als Uw smert het meest u kwelt,
 Is van binnen, Is van binnen,
 Veel elendiger gestelt.

2.

Wat kan 't u voor troost tog geeven,
 Dat u Amarillis mind,
 Of wat helpt het my, myn leeven,
 Dat ik u zoo trouw bevind!
 Liefde, waerom voegd ge ons beiden,
 Daer het Noodlot ons moet scheiden,
 Noodlot, waerom onderwind
 Gy te breeken, Gy te breeken,
 Dat de Liefde zamen bint.

3.

Hoe gelukkig zyn de Dieren,
 Die Natuur geen andre wet,
 Om haer Liefde te bestieren,
 Dan de Liefde heeft gezet.
 O! Onmenschelyke wetten!
 Die voor ons de menschen zetten;
 Die den Dood stelt tot een straf,
 Zoo de liefde, Zoo de liefde,
 Wykt van hunne wetten af.

4.

Wyl het zondigen zoo zoet is,
 En zoo nodig dat men 't laet,
 Zeg ik, dat de wet niet goed is,

Die Natuur zoo tegenstaet:
 Immers geeven ons de Goden
 Nooit geen strydige geboden!
 Of Natuur is onvolmaekt,
 Die de wetten, Die de wetten
 Met zig zelven strydig maekt.

5.

Stond de Dood alleen geweest,
 Thirsis, tot myn liefde 's straf,
 Ach! het wierd u ras bewezen,
 Dat die vrees my niet schrikt af:
 'k Zoud in weerwil u beminnen
 Met myn zuiv're ziel en zinnen;
 Maer het Heiligst Heiligdom,
 Eer verlies ik, Eer verlies ik,
 Als ik u te minnen kom.

6.

Wild myn wreedheid dan vergeeven.
 Lief, 'k mag u niet gunstig zyn:
 Dat ik u ben hart gebleeven,
 Is in woorden maer, en schyn.
 Myn meewaerdig hert van binnen
 Is geneegen u te minnen;
 Laet dan vaeren, dat gy niet,
 Kond behouden, Kond behouden,
 Als met eigen zelfs verdriet.

7.

Maer zyt gy tot Wraek geneegen,
 Zoek die in u eigen druk:

In Uw droefheid is geleegeen
Al myn smert en ongeluk:
Want gy zyt myn Ziel, myn Herte.
Al de kwelling al de smerte,
Al de droefheid, al de pyn,
Die u treffen, Die u treffen,
Blonde Thirsis, treffen 't myn.

8.

Al uw zuchjes zyn myn leeven,
Al uw traentjes zyn myn bloed:
Als gy schynd den geest te geeven,
Als gy stort een tranen vloed:
Al die smerten, al die pynen,
Die uw frisse jeugd doen kwynen,
Folteren myn jeugd zoo zeer,
Dat ik nimmer, Dat ik nimmer,
Kryg myn vrolyk weezen weer.

[Roemwaerde Clorismondt]

Stem: *De Engelsche Mars.*

1.

ROem waerde Clorismondt,
Ja schoonste van den Lande,
Gy Zyt, die myn geboeyt
Legt aen de Liefde ba...nde,
Gy, die myn Ziel, altoos beviel,
En myn Hert, maekt Steeds in de Min

Verwert:

Want als ik zie uw beelt,
Dat voor myn Oogen Speelt,
Met veel glans,
Gelyk de Zon aen s'He...mels trans,
Wie wert dan niet geraekt
Die door Liefde blaekt,
En naer uwe Min steeds Haekt,
Wie Zou...w dan niet
Werden Vervoert, als h...y uw Ziet,
Tot uw Min, Engelin,
Gy die Staeg speelt in myn Zin,
En ik ook anders niemandt Min.

2.

Zoo haest ik Cloris zag.
t' Staeg Lonke van uw Oogje,
Toen schoot myn Cupido
Terstond al met zyn boo....gje,

En zoo terstond, wierd ik gewondt
 Door die Guyt, die myn nu geweldig
 bruyt:
 Want hy weet Schoon Godin,
 Gy zyt myn Ziel en Zin
 En myn Vreugt,
 Het eenig Voedsel va....n myn
 Jeugt,
 Ja myn tweede Ziel!
 Waer voor ik neder kniel;
 Ach! zoo uw myn Min beviel,
 En da....t gy myn
 Wout genezen va....n myn Pyn,
 Dan raekte myn Hert
 Vry van Pyn en van smert,
 Daer het nu meed' bestrede wert.

3.

Myn Lief ik ben gewondt,
 Door Cupido dien bengel;
 Gy weet hoe dat ik Zugt
 En om uw weermin he....ngel,
 Gy Clorismont, kund myn wondt
 Door uw trouw, heelen Overschoon
 Jonkvrouw!
 Hadt ik eens dat geluk,
 Dat gy myn uyt den druk
 Dan Helpen wou,
 Zoo Sweer ik da....t ik zou

Altoos myne Min,
 Aen uw myn schoon Godin
 Steeds op offeren Engelin,
 Ey Clo...rismondt,
 Vergundt dat Thirsis to...t uw komt,
 Op dat hy met lust
 Zyn Minne brant by uw blust,
 Dan raekte myn Jonk hert gerust.

4.

Ey, Thirsis houd dog op,
 Van al uw droevig klagen!
 'k Schep in uw trouwe Min
 Een wonderlyk beha....gen,
 Door uw geweene, En gebeen
 Die gy staeg, tot myn doenkome alledaeg,
 En dat ik zie met vreugt,
 Dat gy in alle deugt
 Myn bemint,
 Daerom werd ik tot u...w gezint,
 En gy zult van uw Vrindin,
 Genieten weder Min
 Naer uw volle Lust en Zin
 Komt Thir...sis komt,
 Komt omhelst uw Clo...rismondt.
 Want gy hebt uw Vrindin
 Door uwe trouwe Min,
 't Hart genomen door Liefden in.

Amaril in Eenzaamheit.

Stem: *Het best op Aerd. &c.*

1.

Lieve Eenzaamheit, wat streelt gy myn gemoedt,
 Dat ongerust, Zig in uw weelde voedt.
 Terwyl myn lief, onze afspraak schynd
 vergeten
 Daer ik hem wagt, Vlieg Zuchjes, doe
 hem weten
 Dat in dit Groen,
 Dat in dit Groen, nu Eyndlyk Amaril,
 Zig over geeft,
 Zig over geeft, aen zyne Liefde en Wil.

2.

Zoete Eenzaamheit, uw Zielen tovery
 Is nu myn Hart een heilzaeme artzeny:
 Want zonder u, Zou my de moet begeven
 Nu ik hier mis myn lust, myn lief,
 myn leven.
 O! Eenzaamheit!
 O! Eenzaamheit! O Zielen tovery
 Blyf, blyf zoo lang,
 Ey, blyf zoo lang tot Damon komt by my.

3.

De voorsmaek van de wellust die ik wagt,
 Geniet ik reeds, door uw geheime kragt,
 Aenminnig Bos! Zielstrelende waranden
 Wat is voor myn een lieve nagt voor
 handen!

Ach! Damon kom,
 Ach! Damon kom, O Zielen tovery
 Blyf my tog lang,
 Blyf my tog lang, in myn Verrukking by.

Aen Cupido.

1.

VReugde schep ik Venus wigje,
 Nu gy met uw boog en Schigje,
 Hebt getroffen 't fiere Hart,
 Van haer die myn Ingewanden,
 Set in Vlam: } bis.
 Toen ik 't Lam, } bis.
 Onlangs in myn armen nam. } bis.

2.

Kleynen Schutter, Minnekweker,
 Leven wekker, Harten breker:
 Die 't heel al door Min regeerd,
 Gehebt het hart dan overwonnen

Dat myn Ziel, } bis.
 Dus beviel } bis.
 Toen ik ze in myn armen hiel. } bis.

3.

Laet my nimmermeer verlegen,
 Wen ik op het dons gezegen
 In Climenes Boutjes rust;
 Wyl ik met Eerbiedigheden
 Voor u buk, } bis.
 Gun my 't luk, } bis.
 Dat ik ze in myn Armpjes druk. } bis.

4.

'k Zal nog Mirth, nog Bloempjes sparen,
 Om te Offeren op de Altaren,
 Die de Min zyn toe gewyd;
 Maer in 't Lief gestreel volherden,
 Dat myn Lam, } bis.
 Zet in Vlam; } bis.
 Als ik ze in myn armen nam. } bis.

Aen Izis.

Stem: *Philida laest neergezegen &c.*

1.

IZis, oorzaak van myn Minne,
 Gun my weer het zoet Geluk,

Dat ik, Schoone Herderinne
 Met myn mond uw Lipjes druk;
 Myn hoop is op u Min gegrond,
 Gan dat ik de Nectar van uw Lieve
 Mond,
 Zuigen mag
 Nagt en dag:
 Dan weet uw Minnaer nooyt van geen
 geklag.

2.

Dan blyf ik ziel togend hangen,
 Aen uw Lely blanken hals,
 Aen uw Roos Couleurde Wangen,
 Op uw Boezem zagt en Mals.
 In verrukking op gevoerd,
 Tot gy door Medogenheit eens werd geroerd,
 My in noodt,
 Van de Doodt
 Ret, en koesterd in uw heven schoot,

3.

Want myn Ziel, de Borst ontsloopen
 Door een Diepe Minne wondt;
 Zweeft, en sluipt, en zoekt een Open
 Op den Oever van uw Mond,
 Daer zy uwe Ziel ontmoet,
 En met Duizende van teere Zugjes
 groet;

Die het hart,
 Hoe benart,
 Doen Verkwikken van zyn Minne
 Smart.

4.

Maer als gy den Amber waesem
 Door veel kusjes zonder tal,
 Inblaest door uw zoeten Aesem,
 Ach myn Izis Lief! hoe zal
 Ik beschryven al het zoet,
 Daer gy dan een Minnaers borste meede
 voedt
 Engelin!
 Uwe Min
 Voerd my als ten Hemel in.

5.

Dus doet gy me op nieuw herleven
 Door de Glans van uw Gezigt,
 Om nog andermael te Sneven
 Door een felle Minne schigt.
 Maer vergun my Schoone Zon,
 Dat indien ik (als het eens gebeuren kon)
 Ander werf,
 't Leven derf,
 Dat ik in uw lieve Boutjes Sterf.

Boere vryaedje.**Stem: *Polyphemus.***

1.

SOete Zusje, bolle Meisje,
 Zeg een Reisje
 Waerom ben je straf en stuur?
 Daer ik jou mit al men Zinnen
 Wil beminnen,
 Tot men Alderlaeste Uur.

2.

Voel eens, Hartje; hoe men handen
 Om jou brande
 Om je Montje Zuikersoet,
 Om jou nette doeke Huijfe,
 Soete Duifje,
 Smelt ik schier deur Minne gloet.

3.

Ik ben Ummers 't ienig Zeuntje
 Lieve Teuntje!
 Kyk men Kliertjes staen zoo net
 En myn net gemangelt Kraegje,
 Zoete Maegje,
 Het ien styfster op ezet.

4.

Als men Moertje kom te Sterven
 Zal ik Erven,
 Linne, Wolle, Geld in kas,
 Bed en Veeren,
 Ketels, Kleeren,
 En veel ongesponne Vlas.

5.

Je behoeft geen Wieg te kopen
 Of te lopen
 Om een Kynder Luyermant,
 Nog gien hulletjes of doeken
 Op te zoeken,
 Want men Moertje hyt et kant.

6.

Daer is nog van Pete Jannetje
 't Kindermandtje,
 Net gewerkt van Witte tien,
 Met vier Ebben houte voetjes,
 't Staet zoo zoetjes!
 Mooy deurwerkt mit Walvis bien.

7.

Daer toe heb ik Pete Giertjes
 Beste Kliertjes
 Op zin Steeluys, 't Staet zo boud,
 Mit een Swaere Gouwe Keten,
 Wel te weten
 Van klinklaer Dikkaten Goud.

8.

Dan ook nog drie Gouwe Ringen,
Dat zyn dingen!
Ellik mit een mooye stien,
Mit nog twee Dezyn Servetten
Fyn en Nette,
Van Moers beste, zoo ik mien.

9.

Ook nog drie Damaste Rokken,
Zonder Jokken,
En twee Huysjes, op mien woord,
't Iene in het Waermoes straetje
Beste Maetje;
't Ander by sint Teunis Poort.

10.

Ey dan Zoete bolle Tasje,
Lieve Gasje,
Dooft myn brandend Minnevuur!
Want ik jou mit Hart en Zinnen
Zel Beminnen,
Tot men alderlaeste Uur.

**'t Gezelschap der Zang-Godinnen, toegepast op een voornaeme
Sociteyt.**

Stem: *Belle Brune que j'adore.*

1.

Wilt gy Heeren, Zoetheit smaken,
En in plaets van Bachus Vreugd,
U by 't Jufferschap vermaken:
Zoek u voordeel by dees' Jeugd,
Dien ik als de Zang Godinnen,
Ellik geven zal haer Naem,
Haere Schoonheit waerd te Minnen,
Sweeft op Wieken van de Faem.

2.

Zie Thalia Vrolyk wezen,
Prys met my haer vluggen Geest.
Laet Zy uwe Ley Star wezen,
Zoek dat gy haer Hart beleest,
Om haer groot Verstand en Deugden
Zoekt haer ider tot zyn helft;
Maer zy schuw van Minne vreugden
Houd het Vuur in d'As gedelft.

3.

Melpomene 't aerdig Meisje,
Van Apol voor lang Bemind,

Om haer poesel blanke Vleisje;
 Een der Schoonste die men vind,
 Om haer deugt en Pronk Cieraden,
 Minden hy dees' Schoone Roos:
 Om in haere gunst te baden,
 Agt hy Nectar nog Ambroos.

4.

Kan Uraen uw Minlust helpen,
 Neemtze als hulpster van uw Pyn:
 Wil Cupied U overstelpen,
 Laet haer Oog uw baken zyn:
 Wilt gy haere lessen hooren,
 Hebt gy in haer byzyn smaek?
 Kan haer Schoonheit u bekooren?
 Kust haer Lely blanke Kaek.

5.

Zou Euterpe u best bekooren
 Schoon niet groot; dog heus van Aert;
 Tragt u in haer gunst te booren,
 Haere Gaven zyn het waerd;
 Lieve Lonken, Schitterende Oogen,
 Fier van gang als een Diaen,
 Was Jupyn nog in vermogen,
 Hy wierd vast om haer een Zwaen.

6.

Is Terpsichoré haer Zusje,
 Meerder uwe Liefde waerd?
 Om haer braef gestalt' of Lusje,
 Met haer Eer te zyn gepaert?

Kan haer Boezem u doen blaken,
 Steelt haer Lonkend Oog uw Hart;
 Wilt vry nae haer Schoonheit haken,
 Zy verdient uw Minnesmart.

7.

Wilt gy anders Clio Eeren
 Wiens gelaet elks Harte steelt,
 Gy kunt Wysheid van haer leeren,
 Zy schynd van Minerv' geteelt,
 Al haer Gaven op te halen,
 Laet ik voor een groter Geest,
 Want haer Luisterryke Stralen
 Maeken Stem en Pen bedeedst.

8.

Erato die mag men 't Knopje,
 Noemen van dees' Rozeboom:
 Want ik sweer u by myn Stropje
 Dat ze is van dees' Melk den Room;
 Blank van Vel, waer langs de Rozen
 Paren met de Lely blaen:
 Daer de schaemte en het blozen
 Met de Jonkheit spelen gaen.

9.

Caliope 't soete Meisje
 En haer Zuster Polymny,
 Zyn de minste niet van 't Preisje;
 Maer zy hooren niet hier by
 Schoon zy beide wel voor dezen,
 Hoorden by dees' Juffer schaer,

Diend haer Lof hier niet geprezen,
Wagt haer liever op een aer.

Hylas en Clarinde.

Stem: *Ik brengt u op een Dronkje.*

1.

HYLAS.

Wanneer zal ik u vinde,
Myn Zielvermaek Clarinde?
Die ik zoo teer bemin,
Ach! wierd het my gegeven,
Met u in d'Eght te Leven,
'k Boog my steeds naer uw zin. Bis.

2.

'k Zou met myn gantsche Leven,
Opregte blyken geven,
Dat ik O! Ziels vriendin;
U tederlyk Beminde:
Ey kom, myn Lief Clarinde,
Gun dat ik u eens vin. Bis.

3.

Ach! dat ik u ontmoeten,
'k Viel neder voor uw Voeten,
ô Haven myner Jeugt,
'k Zou my met Eerbied buigen,
Myn Liefden u betuigen,
Myn schat, myn Hoogste vreugd. Bis.

4.

Maer zagt! ik zie haer komen,
 Daer langs die groene Bomen,
 Ik spoed my derwaerds heen;
 'k Zal haer terstont omhelzen,
 In 't groen van deze Elzen,
 Met smeken en gebeen. Bis.

5.

ô Wensch van myn gedagten,
 Waer op myn zinnen wagten,
 Ik hiet u Wellekom:
 Myn Troost, myn Uytverkoren!
 Waerd gy voor my geboren:
 ô Uitgelezen Blom. Bis.

6.

Ik zou niets meer begeren,
 De Doot zou my nauw weren,
 Van u myn Hoogste Schat:
 De Nyt; mag met haer Tanden,
 Elk zoeken aen te randen,
 Op my heeft zy geen Vat. Bis.

7.

'k Zou my gelukkig agten,
 En steeds u wil betragten,
 ô Zoetste Herderin!
 Ik zal u Eeuwig Pryzen,
 En Liefde pligt bewyzen,
 Toond my slegs Wedermin. Bis.

8.

CLARINDE.

Wel Hylas, uwe Klagten
 Wie zou die hier verwagten?
 'k Was hier na toe getreen
 Om my wat te Verlusten,
 En wat in 't Groen te rusten,
 In stilten hier alleen.

9.

HYLAS.

Myn Zoetste Lief Clarinde,
 'k Ben bly dat ik u vinde:
 Myn Wensch was maer alleen,
 Dat ik u mogt ontmoeten,
 Om te offren aen uw voeten,
 Myn Smeken en gebeen.

10.

Laet ik uw gunst maer Winnen,
 Ik zal u Eeuwig Minnen,
 En u ten dienste staen;
 Ik zal uw Schaepjes weyden,
 En met vernoeging leyden,
 In Malsche Klaver-blaen.

11.

CLARINDE.

Ik voel myn Hart bestreden
 ô Hylas! door uw beden,
 Gy hebt myn Ziel doorwondt,

Uw Min kan my behagen,
 'k Wil u myn gunst toedragen,
 En Minnen 't aller stondt.

12.

Ik wil my overgeven,
 Om Steeds met u te Leven,
 Als eens gezind van Aerd;
 Ik Wensch dat onze dagen,
 Geen droefheit mag najagen,
 Maer al wat vreugde baerdt.

13.

HYLAS.

Myn Lieve Ziel, Clarinde!
 Wyl ik mag ondervinden,
 Uw gunst en uwe Trouw,
 'k Wensch ons zal zyn gegeven,
 Steeds eens gezind te leven,
 Bevryd van naberouw.

14.

'k Wensch ons niets zal ontbreken,
 Maer dat we ons zien ontsteken,
 Lang door een zuiv're Min:
 En dat wy alle beyde,
 In kort ons zien verblyden,
 Door Vrugten naer ons zin.

Aen de Onverduldige Minnaers.

Stem: *Reveille vous &c.*

1.

Hoe kan de Min zyn vergeleke,
By Vlam van het Vervloekte
Kruit?

Wie kan in Zuiv're Min onsteken,
Zyn Minnedrift dus drukken Uit?

2.

Wat Eigenschap is daer te vinden?
Vliegt 't Minnewigt zoo haestig heen
Als Vlam van Kruit? myn Lieve Vrinden
't Is tegen Wet, Natuur en Reen.

3.

Daer eens de Min heeft plaets genomen
Trekt hy zoo haestig niet van daen,
Hy blyft, in Weerwil zonder schromen
Hoe dat m' hem ook te keer wil gaen.

4.

Wie zal hem dan Verstandig wyzen
Die dus zyn Min te kennen geeft?
't Pistool doet zelfs zyn Meester Yzen
Wyl ider voor zyn Blixems beeft.

5.

Wil met geen Mars in 't Harnas treden,
 De min, (een Kind) Schrikt voor het
 Zwaerd,
 Men kan geen Maegt dus overreden:
 Die Sex is veel te zagt van Aerdt.

6.

Maer wilt ge een Zoete Maegd begroete
 En winnen haer genegentheem.
 Werp u Demoedig voor haer Voeten,
 Met zuchten, Smeken en Gebeen.

7.

Die Wapens hebben beter Kragten,
 Die dringen door tot in het Hart,
 Zoo hebt gy Eynd'lyk eens te wagten
 Dat zy verdryven zal uw Smart.

Zamenspraek tussen een Officier en een Juffer.

Stem: *Menuet.*

OFFICIER.

CUpido Venus wigje,
 Heeft door het geweld
 Van zyn boog en Schigje,

My neder geveld
 Met hart en Vermogen
 Ik Sterf, Godin
 Voor uw twee Schoon Oogen
 Ey toond wedermin.

JUFFROUW.

Wie komt my hier stooren
 Met zyn droeve klagt?
 Wie laet zig dus hooren
 Zoo laet inder nagt?
 Ik lagh met uw smeken,
 Het is buyten tyd,
 Ik wil uw niet spreken
 Voor 'k weet wie gy zyt.

OFFICIER.

Ey wild dus niet vlieden,
 Myn klagt niet versmaet,
 Die zig aen komt bieden
 Is in Dienst van den Staet.
 Ik offer myn klagten,
 Ach! houd u niet fier,
 En wilt niet veragten
 Een braef Officier.

JUFFROUW.

'k Zoek geen Conversatie
 Vertrek dog myn Heer
 'k Heb geen Inclinatie
 Voor een Militair,

Ik buig nooit myn harte
Naer Officiers praet,
Haer Min agt ik Smarte
Dat My niet aen staet.

OFFICIER.

Dit antwoord te horen,
Maekt my zeer ontsteld,
Zyt gy niet geboren
Uyt een Oorlogs held?
Ey! geef my eens reden,
Doet my dat plaisier,
Wat haetge in de Zeden
Van een Officier?

JUFFROUW.

Alle deeze reden
Heb ik ras gezeyd:
Terwyl dat dog heden
Myn voornemen leyt,
Van nimmer te wesen
Een Officiers Vrouw:
Want se hebben te vrezen
Veel onheyl en rouw.

OFFICIER.

Bedenkt eens myn Schoone,
Zoo gy ons veragt,
Gy komt daer door hoonen;
Uw Eygen geslagt,

Ook schynd wel te blyken
 Aen 't wezen en Air,
 Dat gy best zoud lyken
 Voor een Militair.

JUFFROUW.

Dit schynd dus te wezen;
 Maer Egter, myn Heer!
 Ik zou altyd vrezen,
 Myn Hart is te teer;
 Gy moet veelyds Streven
 Door Vuur, Stael en loot,
 Gy speelt met uw leven
 In spyt van de Doot.

OFFICIER.

Myn Lief weest te vreden
 Gy hebt meer verstandt,
 Als dat gy de Reden
 Zo ver steld van kant,
 Wy moeten ons keren
 Daer 't beroep ons leid,
 'Geen doodt kan ons deren
 'Als 't niet is de tyd.

JUFFROUW.

'k Weet dat men geen tyen
 Des doodts kan ontgaen;
 'Maer die 't Vuur wil myen
 'Die blyft 'er van daen;

Ik hoop niet te zugten
 In 't Oorlogs Ellend,
 Die droevige vrugten
 Zyn my wel bekend.

OFFICIER.

Ey! zet dees gedagten
 Dog maer uyt uw Zin,
 En wilt maer betragten
 Hoe zeer ik u Min,
 Moet ik u verlaeten
 Ik Sterf van spyt,
 Ik kan u niet haeten
 Hoe Fiêr ook gy zyt.

JUFFROUW.

Ik bid u myn Heere,
 Spreek niet meer daer van,
 Waerd gy geen Militaire
 Ligt wierd gy myn Man;
 Maer nu zyn myn Zinnen
 Daer niet toe gesteld,
 Dat ik zou beminnen
 Een Oorlogs held.

OFFICIER.

Laet ik dog verwinnen
 Uw gunst tot myn Loon
 Wilt geen Charche minnen;
 Maer wel de persoon.
 Clarisse myn Schoone
 Godin van myn hart!

Ach! wilt u eens toonen
Geraekt, door myn Smart.

JUFFROUW.

Ik wil u niet horen
Gy kunt henen gaen,
't Kan my niet bekoren
Dat gy hier blyft staen,
Gy sult dog niet winnen,
Ik lach met uw Smart
Uw Dienst te beminnen
Stryd tegen myn hart.

Minnaers klagt.

Stem: *Tranquille Coeur &c.*

1.

HElaes! wat droevig ongeval,
Benauwt myn ziel, met zware slagen
En ramp op ramp, Ach! ach! hoe zal
Myn ziel dit leet kunnen verdragen,
Nu myn Beminde is,
Zoo schielyk door de doodt
Gerukt in de Aerdsche schoot.

2.

Komt felle doodt, my lust niet meer
Te leven, nu ik heb verlooren,
Myn Levens ligt, Scherp u geweer,

Wild uit medogentheid doorbooren
 Myn hart, op dat myn schim,
 Meed' door het vinnig Stael
 By myn Beminde dael.

3.

Wat acht ik vinnig? het is zoet
 En aengenaem voor my te sterven,
 Het leven is my bang en wroet.
 Ja bitterheid, nu ik moet derven
 Het waardste dat myn ziel
 Bezat, in volle vreugd!
 De spiegel van de Deugd.

4.

Kon ik gelyk Orpheus door 't Spel
 Naer d'onderaerdsche styx afklimme,
 Ik daelde in de naere hel,
 'k Aenbad de Vorst van alle Schimme
 Om myn Beminde Maegt;
 Maer ach! t' en kan niet zyn,
 Ondraegelyke Pyn.

[Wanneer ik uit u schoon Oogen]

Stem: *Toen ik laest myn Geitjes Weiden.*

1.

WAnneer ik uit u schoon Oogen
 Eerstmael dale zag het Vier,
 Vond ik my zoo straks bewoogen
 En geheel gebonden schier,

In den Bandt, die door de liefde
 Strengelt menig hart aen hart,
 Deeze Pyle my door grieve
 Met een zoete Minnesmart.

2.

'k Zal u dienen al myn leve
 Onophoudelyk trouw zyn
 Wild voor deze dienst my geeve,
 Wedermin voor myne pyn;
 Wilde gy u dus ontfermen
 Bragt gy my uit alle noodt;
 Ach! hoe teer zou 'k u omerme
 En Liefkooze tot myn doodt.

3.

Geen twee Ooge schoon van strale
 Zoude my verblinde weer,
 d'Uwe alle prys behale;
 Sla die op my gunstig neer.
 Drie gesusters disputeere
 Dat haer 't schoon ontnomen is;
 De Natuur doet u Brilleere
 Boven deeze drie gewis.

4.

't Mogt wel beure dat een ander
 Al dit fray in my niet zag,
 Zoo geef ik my aen Leander,
 Als ik u gelove mag.
 Om u tael en zoete zeede
 En u trouwe dienstbaerheid,

Schenk ik u myn jonge leeden,
Tot u trouw ben ik bereid.

5.

Wild dan nimmermeer verlate
Die u trouw en Liefde draegt,
Wild met my alle ontrouw hate;
Maer de Min gestaeg najaegt;
Zoo zal Venus ons belonen
Voor den dienst die Wy haer doen,
En ons van haer Zoon doen kronen
Door het lief en Jeugdig Groen.

[Het valt niet swaer een jeugdig hart]

Eige zangwys.

1.

HEt valt niet swaer een jeugdig hart
Door liefde 't overheren;
Als 't is gegriefd door Minnesmart,
Dan krygt men zyn begeren;
Wat is het zoet te Minnen zulke Maegt
Die nooit het Minne had behaegt.

2.

O! Schoonheid, die myn boezem blaekt;
'k Eerbiedig u beveelen,
'k Ben door het Minnevuur geraekt,
't Welk oog en hart kan Streelen.
Wat is het zoet, wat is het groot van
waerd
Te Minne 't Schoonste schoon op aerd.

3.
 Wanneer een Hert eens vast gestelt,
 Zyn banden heeft verbroken,
 Het loopt alweer langs Bos en Velt
 Dat al zyn hoorens koken;
 Het is zeer zoet, te leyden zulk een Hart
 Gequest, gegriefd, door Minnesmart.

[Cupido kan weer niet Rusten]

Stem:

{ *Polephemus &c.*

{ *Nu de Meytyt is gekomen.*

1.
 CUPido kan weer niet Rusten,
 Al zyn lusten
 Strekken weer tot tydverdryf,
 En hy schiet weer ondert Hondert
 Dat het Donderd,
 Yder krygt de Min op 't Lyf.

2.
 Domme Klaes is wel getroffen,
 Al zyn stoffen,
 En zyn blaesen, is maer Windt;
 Hy moet zig tot Liefde wennen
 En bekennen
 Dat hy Jansje teer bemind.

3.
 Franck die vryd zyn Jacomyntje
 Ook geen klyntje,

Maer de Vader die Zeyd Neen:
 Nu wil Franck haer stil bekruypen,
 Of gaen sluypen
 Met haer naer Vianen heen.

4.

Keesje noemd zyn Alidaetje
 Beste Maetje,
 En hy meend het zal wel gaen:
 Kyk wat maekt hy al Bravaden,
 En Strykaden,
 Als een France Courtizaen.

5.

Karel met zyn kromme Scheentjes,
 Zet zyn Beentjes,
 Tans veel netter in postuur
 Ja hy is geheel ontlooken,
 Zints Catooke
 Hem ontstak door 't Minnevuur.

6.

Bram die schynd een Minnekruyer:
 Want dien bruyer,
 Blyft niet langer op een Stee,
 Als de luy die met de Wagen,
 Loopen Vragen,
 Moetje Knollen, Kool of Peen.

7.

Gys wou ook een Kansje wagen;
 Op zyn Vragen,
 Antwoord Mietje, spytig Neen:

Nu gaet hy geheele dagen,
 Enzaem klagen,
 En betreurd zyn blauwe scheen.
 8.

Ik heb 't ook gevraegt, aen Leysje;
 Maer dat Meysje,
 Keek zoo bars gelyk de Droes:
 Nu gaen ik myn brand verkoelen,
 En afspoelen,
 In een frisse volle Kroes.

[Onlangs myn Amarillis liep]

Stem: *Geswinde Bode van de Min.*

1.
 ONlangs myn Amarillis liep
 's Morgens door den douw,
 Wat dat ik bad, wat dat ik riep,
 Amarillis wouw,
 Horen niet na myn klagt,
 Myn verdriet had geen magt, by haer,
 Voort vlugt zy weer van daer,
 In de vlugt haer vlegt
 Aen een Boompjen hegt,
 Mits zoo staet zy stil,
 Ik omhels myn Amaril.

2.
 Zy (met haer hair verwert in 't groen)
 Kreeg van schaemt een blos,

En riep wilt gy myn dienste doen
Titer! maekt my los.
Amaril! het geschied,
't Geen u wil myn gebied, te doen
Hier in het lieve groen,
Dog eer ik het doe,
Laet uw Titer toe,
Dat hy na zyn lust
Amarillis Lipjes kust:

3.

Want, eer zal ik u niet ontslaen.
Titer wel hoe dus!
Waer in heb ik u dog misdaen?
Ken ik met een kus
Met een zoen zeide zy,
Uw voldoen kust me vry, wel aen,
En laet my daer mee gaen.
Met een kusje? Neen,
Ben ik niet te vreen;
Gy raekt niet van myn
Of daer moet 'er hondert zyn.

Klacht van Venus, over de Dood van Adonis.

Stem: Charon.

1.

MYn heilzaam raet Adoon, was Beerejacht
te schouwen;
Ik sprak! zy zyn gehart met wapens
van Natuur;
De Leeuw, met klauw en tand, het
zal u laes! berouwen;
En ik in 't eind de beet van 't dolle
Zwyn besuur.

2.

Zoek liever Haes en Hind, die voor
uw schaduw vluchten,
Voor 't trillen van u Boog, en 't keffen
van uw Hont,
En schrikken voor uw Net; zoo deed
gy my nooit Zuchten,
En myn vergode Ziel nooit stof van
droefheid vont.

3.

Nu voel ik my bedroeft; de tranen
uyt myn Ogen;
En brakke waterdauw, besprengen myne
wang,

Wyl myn Adoon is doodt! de lieve Ziel
 vervlogen

Waer na myn hartje zugt, en leeft in
 droef verlang.

4.

Uw leven was myn lust, nu leef ik
 zonder Minnen;

'k Ben koelder als het schuim, waer uit
 myn oorspronk quam;

Hoewel myn Altaer brand, van die als
 een Godinne

My vieren, van de Liefde, 'k schrikke
 voor haer vlam.

5.

Zy is gedooft in 't bloed, 't geen uit de
 kille wonden

Van myn Adonis vlood; geen kragt
 steekt aen dat vier;

De scharpst getande Pyl van Cupido
 gezonden,

Nog d'heeste toortze brand verwekke
 een vonkje schier.

6.

Ik liefde; maer uw dood heeft myne
 Min begraven;

Ik stigt een treurig graft waer in myn
 Schoonste rust;

Vrouw Venus Mind het schoon, en
 Mind Adonis gaven;

Hy Sterft! maer leeft in haer wyl zy
zyn Assche kust.

Vernieuwde Min van Venus.

Stem: *Als 't Voorgaende.*

1.

MYn Hart door 's Liefdens toorts
in 't binnenste ontstoken,
Verteerd zyn killig ys, en voelt een ander
brant
Die nau te blusschen is, wyl al myn aders
koken,
En zulken heftig vuur bezit het ingewant.

2.

De tranen, om Adoon gestort, haer
kragt verliezen;
En komt maer eens ter loops zyn schone
Beeltenis,
Ik banze van my af, want een van twee
te kiezen,
't Geen levend is of doodt, ik 't eerste
beter gis.

3.

Het Purper op myn wang verslenst,
begint te blozen,

En een herboren glans verciert het aen
gezig:

Het doodts verschiet: 't zyn thans Viool
of geurige Rozen;

En voor een duist're nacht, verschynd
een helder ligt.

4.

Myn Lief wat Lauwren zal u het Pafos
schenken?

Het Altaer Mirthen zien, geoffert aen
de Min;

De Straten veel gewoels, wanneer
men zal gedenken,

Dat gy haer Heere zyt, en ik haere
Godin.

5.

Dan zal men Tempels zien gepropt vol
Minne zielen,

En menig vreugde zang geklonke naer
de lucht,

De Maegde Rey verzelt met Vryers
voor u knielen,

En 't gantsche Eiland door een aengenaem
gerucht.

[De Zon was nau het zuid ontwent]

Stem: *Aerdige Tryntje geestig dier.*

1.

DE Zon was nau het zuid ontwent,
 Als Acteon moede gerent,
 Van het jaegen, door de haegen,
 Kwam gestreken by de Bron,
 Daer hy Diana, Diana, Diana,
 Daer hy Diana badende vont.

2.

Gezwint hielt hy zyn beenen Stal,
 En de Oogen die gluurde overal,
 Zoo nieuwschierig, en zoo vierig,
 Om 't aenschouwe, 't keurig schoon,
 Daer de Nimphen, de Nimphen, de Nimphen.
 Daer de Nimphen stonde ten toon.

3.

De badende Nimphen met 'er haest,
 Vloden voor zyn komst verbaest;
 Hy dat ziende, dat zy vliende,
 Door verbaestheid met hun tveen,
 Dekte met een, met een, met een
 Dekte met een hembd haer leen.

4.

Diaen als Regter die geeft klem,
 In het water en sproeit hem,

Zeid met eenen, gaet nu heenen,
 Gaet nu klappen zoo gy kond,
 Dat gy Diana, Diana, Diana
 Dat gy Diana badende vond.

5.

Als zelfs die woorde galmde nog
 Zoo gevoelden Acteon, doch!
 Dat zyn stemme, in het bremme,
 En zyn schoon Man'lyk gebaer,
 In een wildt dier, wildt dier, wildt dier
 In een wildt dier hervormt waer.

6.

Angstvallig liep hy naer de Beek,
 Daer hy zyn gedaente bekeek,
 Schoon te voorens; nu met hoorens,
 Lang, getakt, dun en de swart
 Beeld'hem het water, het water, het
 water

Beeld'hem het water af een Hart.

7.

Zyn Dienaers ziende het schoon Wildt,
 Elk zyn Pyl niet rakeloos spildt.
 Maer hem wonden, en zyn honden,
 Rukten hem voorts gants van een,
 Tot straf van zyn, van zyn, van zyn,
 Tot straf van zyn vermetelheen.

8.

Neemt, jonge knaepjes dit in agt,
 Dat je niet argelistig en tragt,

Met beschouwe, der Juffrouwe,
 't Pant welk haer het kleet verbiet,
 Op dat uw niet, uw niet, uw niet
 Op dat uw niet, als hem geschiet.

Kloris Minneklacht.

1.

CUpidoetje reed' op Schaesjes,
 's Avonds in de Manescheyn,
 Met nog veele kleine baesjes,
 Kleine baesjes,, Die als haesjes
 Zweefden in het Gesigt van myn.

2.

Maer dees Minnebengels lachten
 Wyl ik stond voor Lauraes deur,
 In de kou alleen te wagten,
 Ja te wagten,, Myn gedagten
 Waren Schoone ey kom tog veur.

3.

'k Riep genade Cupidoodje,
 Wit Gevlerkte Minnegod,
 Tref myn Laura met een schootje
 Met een schootje,, Vlugge Goodje,
 Doet haer buigen voor u gebod.

4.

'k Wil een Altaer op gaen regten
 Dat ter eere al van de Min;

'k Wil veel bloemen samen Vlegten,
 Samen Vlegten,, Geurig hegten
 Tot ik eens genade vin.

Drink-lied.

1.

BAchus is in de wereld gekomen,
 Om met de menschen vrolyk te zyn;
 Waer in heeft hy vermaek genomen?
 't Was in de koele Rinsche wyn.
 Bachus is een vriend van groot verstand;
 Hy is gekomen in ons Land.

2.

Toen Bachus van de Werelt zou scheiden,
 Bragt hy al zyn vreugde mee;
 Dat zyn de Traentjes die hy schreiden,
 Die hy ons nagelaten heeft.
 Zet het aen je mond, proeft wat het is.
 't Is van Bachus begrafenis.

3.

Bachus die zegt, Avous Kameraetje,
 Laet de Kelk maer omme gaen:
 Want daer is nog meer in het Vaetje
 Daerom zoo laet u glas niet staen;
 Dat 's de gezondheid van dien man
 Die 't allerbeste drinken kan.

4.

Bachus wil ik staedig eeren,
 Die ons vrolyk leven doet,
 Die de droefheid doet verkeeren
 En verligt een swaer gemoet,
 Dat door die aengename drank.
 Van dien Edele Wyngaerts rank.

5.

Bachus zegt, zyt gy beschonken,
 Van die koele Wyngaerts drank?
 Gaet maer lustig legge ronken,
 Op een tafel ofte bank,
 Tot dat den dageraet komt aen,
 Wild dan naer uw huys toegaen.

Ander drink-lied.

1.

IK heb my van de Min ontslagen,
 Een Vrye voegt geen slaverny,
 bis { 'k Slyt onbekommert nu myn dagen,
 bis { En leeve vergenoegt en bly.

2.

Het lust my niet een slaef te wezen,
 Van Venus ongebonde wigt;
 bis { 't Heel-Al mag zyn vermogen vrezen,
 bis { Ik lach eens met zyn boog en schigt.

3.

'k Heb eer ook na zyn wet geluisterd,
 En als een dwaze mee bemind;
 bis. { Dog nu die boeyen zyn ontkluisterd,
 bis. { Bevind ik dat ik was verblind.

4.

Laet doffe geesten liefde pryzen,
 Ik hou niet van de dartle Min;
 bis. { Ik wil aen Bachus eer bewyzen,
 bis. { Daer vind ik vry meer zoetheid in.

5.

Wel nu kom aen dan eens geschonken,
 Hier in de schaduw van de Zon,
 bis. { En dan eens rustig uit gedronken,
 bis. { Dit stoops Bokaelkje Surancon.

d'Ondankbare Cupido.

1.

IN 't diepste van de middernagt,
 Wanneer 't gestarnte blinkt;
 En 't ligt der Zonne zinkt;
 En al 't menschelyk Geslagt,
 In 't zwanedons verborgen,
 Violen slegs laet zorgen.

2.

Kwam Venus Zoon, dat wufte kind;
 Dat kind dat al wat leeft

En al wat adem heeft,
 In brand zee en geheel verwind,
 Dat kind dat met zyn schigten,
 Doet alles voor hem Zwigten.

3.

Dat Fieltje klopte lustig aen,
 En riep als met getreur;
 Ey opend uwe Deur,
 Ik ben een kind, Ey zie my Staen.
 Ik druip schier van den regen,
 En ben geheel verlegen.

4.

Het deerde my van 't kleine Wicht,
 Ik opende myn deur,
 Daer zag ik door een scheur,
 Het Boefje staen met boog en schigt,
 En vleug'len aen de armen,
 Wie zou zig niet ontfarmen?

5.

Hy droop, en trilde van het nat;
 Ik zette met 'er vaert,
 Het halsje by den haerd;
 Daar 't neffens my wel warmpjes zat;
 Ik droogden hem zyn hairen.
 Maer hoord myn wedervaren.

6.

Als 't Guitje was gewarmt en droog,
 Kom zeid het za wel aen,
 Laet my hier eens begaen,
 En zien of myn gevreesden Boog,

Door zulk een zwaren regen,
Niet heeft een krak gekregen.

7.

Hy spantse in een ogenblik,
En zet voor aen op 't spits,
Een scharp gesleepe flits,
En zonder eenig lang gemik,
Trefte hy myn ingewanden,
En doet myn zinnen branden.

8.

Toen springt hy op, als heel goet schiks,
Nu ziet gy hier voor 't oog,
(Zegt hy) dat myne boog,
Nog ongeschonden is en fiks;
Weest bly van mynent wegen,
Voor zulk een groten zegen.

9.

Maer armen Sul gy zult hier na,
In uw getroffen hart,
Haest voelen welk een smart,
Ik u aenzetten kon zoo dra:
Gy brand nu reeds van binnen,
Ga spot nu vry met 't Minnen.

Aen Phillis.**Stem: Belle Brune &.**

1.

PHillis, ach! wat kan 't my baten,
 Of ik u al kusschen mag?
 Zoo gy my straks zou gaen haten,
 Zoo 'k u eens te voren lag,
 Dat 'k me in de Echt u op wou dragen,
 En wel wenschten tot myn Vrouw,
 Die my Eeuwig zou behagen,
 En my troosten zou in rouw.

2.

Ach! dat onverschillig kusschen,
 Kan niet met myn Min bestaen,
 En myn Liefde vlamme Blusschen,
 Maer het Stookt dezelve aen.
 Ach! indien ik u moet derven,
 Of zoo gy myn Bede afslaet,
 Is myn grootste Vreucht te sterven,
 't Graf myn grooste toeverlaet.

3.

Daerom slyt met my uw dagen,
 Laet het eenzaam leven daer;
 Valt 'er dan al ramp te dragen,
 't Valt aen twee steeds minder Zwaer

'k Zal u Eeuwiglyk beminnen,
 Dat bezweer ik by de Goon!
 Kom myn waerde ziel vorstinnen,
 Laet u dog niet langer noon.

Herders-klacht.

Stem. *'k Zwoer dat nooit de Min zyn Macht.*

1.

NAauwlyks was de gulde Zon,
 Uit haer kimmén opgerezén;
 Als den Herder Philemon,
 Van zyn Meesteres geprezen,
 Teer bemint; en niet versmaet,
 Dus in Eenzaamheit gink zuchten.
 Teer bemint; maer nooit versmaet
 Dees zyn klachten horen laet.

2.

'k Heb das (klaegt hy in 't verschiet,) 't Zoet der Min beproeft; maer heden
 Strekt het my maer tot verdriet,
 'k Heb een Schone aengebèden
 In myn Hart; maer nu 'k haer mis,
 Raekt myn vuur nog meer aen 't gloeyen
 In myn Hart; maer nu 'k haer mis,
 Mynen brand nog felder is.

3.

Ag! had ik nog nooit geproeft,
't Zoet van Venus vreugt Banketten
Dan zoo had ik nooit behoefte
Al myn vreucht aen kant te zetten;
En geboeit, te werden in
Straffe banden van de liefden:
En geboeit te werden in
Straffe banden van de Min.

4.

't Was pas de eerste mael als ik,
In het Minnen onbedreven,
Moest, als in een ogenblik,
Myne vryheit overgeven,
Aen een Schone die 'k altyt,
Toonden dat ik haer beminden
Aen een Schone die 'k altyt.
Minnen zal in Eeuwigheit.

5.

'k Kreeg nog wel gelegenheit,
Om aen 't oogmerk van het Minnen
Te voldoen, die zoete Meit
Wenschten 't ook van Hart en zinnen;
Maer de Norsche Lukgodin,
Was me in alles altyt tegen:
Maer de Norsche Lukgodin,
Was niet gunstig in myn Min.

6.

Hemel! gun dat niemand 't schoon,
 Minnen komt, dat my doorgriefden;
 Laten wy elkaer tot loon
 Zyn, van onzer beider liefde;
 En laet de Stantvastigheid,
 Nooit zyn uit haer Hart gebannen;
 En laet de Stantvastigheid,
 By haer zyn in Eeuwigheit.

7.

Want eer zal het Water Vuur,
 En den Hemel, Aerde werden;
 Eer dat Damon 't een'ger uur,
 In zyn Min niet zal volherden.
 Goon! laet hy dog 't een'ger stont,
 Zien myn trouwe Min bekronen;
 Goon! laet hy dog 't een'ger stont,
 Zyn met haer in 't Echtverbondt.

[Had ik een Koonings kroon op 't Hoofd]

Stem:

{ *Schoon bloem gewas &c.*

{ *Wel wat of Cupido weer schort.*

1.

HAd ik een Koonings kroon op 't
 Hoofd,
 En gy waerd Herderin;
 Al had my een Princes beloofd,
 Te geeven haere Min,

Ik keurde u nog boven haer!
 Ja 'k zwoer u by Jupyn,
 Als ik een van de Goden waer,
 Gy zoud Godinne zyn.

2.

Ach! dat ik maer u Slaef eens waer
 En wierd van u bemind:
 Myn Lief ik ben, gelooft my maer,
 De trouwste die men vind;
 Ja heel bedrukt en meer bedroeft,
 Als een die Sterven zal,
 Myn Ziel geen and're troost behoeft:
 De Doodt die sluyt het al.

3.

Ziet alles is vergankelyk,
 Wat men op aerde brengt;
 Verschynd niet in een ogenblik
 Een Star aen 't Firmament?
 Waerom zoo dan zoo gansch myn hoop
 Zich keren af van myn?
 Neen, neen ik moet des Werelds loop
 Noch onderworpen zyn.

[Ziet des Bruid'goms Oogen]

Stem:

{ *Menuet.*

{ *La beauté Sauvage.*

Ziet des Bruid'goms Oogen
 Lonken op de Bruit

Door net groot vermoogen
 Van de kleine Guit.
 Bruid'gom blus je Lust
 Bruid'gom blus je Lust,
 Op de Bruit haer lippen,
 't Avondt als de Zon,
 't Avondt als de Zon
 Zal zyn ter rust:
 Cupido dat guitje
 Geef je 't zaem genugt.

Zaemenspraek tussen Maertje en Krelis.

Stem: *Dragonders Marsch.*

1.

MAertje kom jy zo van gins
 Om met my te gaen plaizieren?
 Kom dan buisje na de Prins,
 Daer de Boertjes tierelieren.
 Fa la la la
 Fa la la la

2.

Zie jy daer dat Volkje wel?
 Groote Dames met heur Hanssen,
 Die gaen mee al even snel
 Op het Jong Spul nu eens Danssen.
 Fa la la la
 Fa la la la

3.

Stap wat rasjes, het wort laet,
 Wilt u aen die Zwier niet kreunen:
 Kanjert is myn bestemaet,
 Hy zal eerst voor my opdreunen.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

4.

Kanjert, daer 's een Dikke-ton,
 Speul nu reys de Stichtse Vreede.
 'k Wist wel, Maertje, dat je 't kon;
 Want jou Oogjes Danssen meede.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

5.

Luister! de Fiool roept piep:
 Nu eens lustig aen het kussen;
 Maer my dogt, de Speulman riep
 Weer aen 't Dansse ondertussen.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

6.

Speul dan de Dragonders Mars,
 Hoe de Meisjes gaen spanceeren:
 Yder avondtje wat vars.
 Daer is nu verschot van Heeren.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

7.

Hoe wat duiker wat doet Styn?
 Gaet zy met dien Heer laveyen?
 Wel voor eerst zal 't lachen zyn:
 Maer zy kon daer na wel schreyen.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

8.

Krelis, wel dat 's leelyk, Vrindt,
 Laet jy zo jou Meisje glyen?
 Laet jy zo die maegre smint
 Met heur na zyn zin betyen?
 Fa la la la la
 Fa la la la la

9.

Wel! wat Brust my tog die Meit
 Laet zy aen de Priktol loopen:
 Zy zal duske Vroolykheit
 Wel met groote Schangt bekoopen.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

10.

Maertje, gaen wy nu na huys
 Mêe met brokken zitten Schranssen.
 Het wordt hier voor ons niet pluys;
 Al dat Volkje moet nog Danssen.
 Fa la la la la
 Fa la la la la

**Kundschap van Parnassus,
*Op Nieuwe Jaers dag 1742.***

TERwyl APOLLO met een vrolyke luym zyn *Nieuwe-Jaers-Gift voor het Bekoorlyke Hollandsche Jufferschap* aan THALIA en haer onder hebbende gorgelende *Primuleverisjes* uitdeelde, vond hy zig niet weinig verwondert door het zien van een *St. Nicolaes Gift*, op zyn naem aen MINERVA gepresenteert, om den hals van haer Uyl

hangen. De Godinne der Wysheid, (die men zegt nog nooit gelachchen nog gezongen te hebben) stampvoete, en verweet APOLLO, dat hy met haer zoo onwaerdiglyk den spot dreef. De Vader der Vrolykheid, die meende dat zyn pels heel nieuw was, wist niet hoe dit op te vatten. Hy bezag den kraeg van den statigen Nacht-uyl; de Zanggodinnen deden ook zoo. Ja! het stond 'er op. Ho! Ho! zei THALIA, die *St. Nicolaes Gift* zal vast een *Remedie* weezen om den *Philosophischen Steen* te vinden; en waer zou ze dan beeter 't huis hooren als by MINERVA? Wel *geurige Zanggodin*, zei APOLLO, dat zou den spyker regt op

zyn hoeft getroffen zyn, ingevalle ik eenigzints de hand in de *St. Nicolaes Gift* had gehad: maer ik weet van dat *Samenschrapsel* niet met al. En, dat zweer ik by myn *Goude Lier*; ja by STYX zelfs, op dat myn Geleerde Zuster MINERVA zig gerust kan stellen, dat ik haer bespiegelende Wysheid met geen *hingende-springende Zang-loovertjes*, die alleen aen THALIA's Voedster-lingetjes en kweekschoolge-eigent zyn, hebbe willen onteeren. MINERVA nam met deeze verklaring groot genoeg, en haer Uyl zelfs te waerdig achtende voor dat Boekje, nam zy het van zyn hals met voornemen om het in LETHE te gooyen. Alle de

Zanggodinnen keurden dat voor goed; alleen de dartele THALIA wilde weeten, of het niet waerlyk van den *Philosophischen Steen* handelde; zeggende, dat zy geloofde dat deeze of geene MIDAS met zyn Ezels-ooren spykers op laeg water kwam zoeken, en door Jalousie en Baetzucht gedreeven, over den goeden aftrek van APOLLO'S-KERMIS-GIFT, deeze Rommelzoo, metter haest uit de kruywagen van Jan met zyn duizend en een Liedboekjes zaemen gezogt, op den Heiligen naem van APOLLO getracht had te doen doorgaen: en, om ze onder 't oog van MINERVA en verders op PARKAS te krygen,

die om den hals van Haeren Voogel stilletjes vast gemaekt had, als niet gewent zynde zelfs voor die Godinne te verschynen. Men deed het Boekjen open, en alle de Zanggodinnen wierden overtuygt dat THALIA het werkje netjes had geraeden. Het is zeker om den *Philosophischen Steen*, zei APOLLO; maer, vriend MIDAS, eer jy die gevonden hebt zal je Stookhuys met Fornuysen en Phiolen in rook vervloogen zyn. Daer mede wierp APOLLO de *bastard gift* met een grooten plof in den POELDER VERGEETELHEID.

MINERVA was met de uitspraek, en deszelfs promte uytvoeringe voldaan, en vertrok met

een diepe reverentie aen APOLLO en de *Zang-godinnen* naer den OLYMPUS. THALIA, die Statige Dame vertrokken ziende, nam een krans van Gamillen, Violetjes en Magdeliefjes, die ze tot dankbaerheid van haer *Nieuwejaers-Gift* om de Lier van APOLLO stingerde, en blygeestig met haer Kweekelingetjes haer Keeltje tot zyn Lof, liet hooren.

BOKKALINI, *Secretaris*.

Bladwyzer.**A.**

	Pag.
A.A.A. Myn Lief Clorenia,	53
Adieu Lief wy moeten met ons beiden,	105
Aen den oever van een Beek,	24
't Aengenaem en geurig bloozen,	27
Ach Rozemond myn Ziel,	122
Al over langen tyt,	71
Als ik u kuische Reen, Carileen,	46
's Avonds als ik zal gaen ruste,	98

B.

B Achus is in de werelt gekomen,	168
Bekoorlyk Meisje Galatetje,	41
'k Ben in verlegendheid,	32
'k Ben nu vry, Van de slaverny,	33
Blaes op Trompette Waldhoorn en Fluit,	75

C.

C Arileen! gaet gy heen!	26
Champanje zoet van geur,	52
Climeen ik ben op nieuw gewondt,	50
Cupido kan weer niet rusten,	157

Cupidootje reed' op Schaesjes,	167
Cupido Venus wigje,	148

D.

DE Zon was nau het Zuid ontwent,	165
Dry Mans oit Orienten,	60

E.

EI wat nood! Ei wat nood,	81
Elisae lieve Zielvrindin,	73

G.

GEen groter vreugd op Aerd,	42
Goeden avond Blanke Leisje,	90
Gun my dog myn Lief Dorinde,	74

H.

HAd ik een Konings kroon op 't Hooft,	176
'k Heb langen tyt gesugt,	85
'k Heb myn Hart u opgedragen,	56
Helaes! hoe teder dat ik Min,	86
Helaes! wat droevig ongeval,	153
Het valt niet zwaer een jeugdig hert	156
Hoe kan de Min zyn vergeleeken,	147

I.

JE suis un Marchant des Alumettes, 64

Ik ban de Vryheid uit myn zinnen, 21

Ik groet u Soetste Lief die ik beminne,	82
Ik heb my van de Min ontslagen,	169
Ik lagh eens met een mooje Tryn;	104
Ik moet het u klagen,	119
Indien gy ooit 't geluk geniet,	79
In 't diepste van de middernagt,	170
't Is nu den tyt om bly te zyn,	112
Izis; oorzaak van myn Minne,	134

K.

't KAn Phillis my niet schelen,	69
Kom myn Dianier myn Waerde,	121

L.

LAet ons lustig vrolyk zyn,	97
Lief Climeen, U aengename Ogen,	100
Lieve Eenzaamheit, wat streelt gy myn gemoet	132
Lieve gezelle die houd van de Boutelje,	117
Lieve Thirsis sloegt G'uw Ogen,	125

M.

MAertje kom jy zo van gins	178
Minnelyke rooze Lipjes,	103
Myn droevig zuchten kan niet baten,	79
Myn Engelin, myn liefste vol van Waerde	65
Myn Hart door 's Liefdens toorts in 't binnenste ontstoken,	163

Myn Heilzaem raet Adoon, was Beerejagt 161
te schouwen;

N.

NAuwlyks was de gulde Zon, 174
Nieuwejaer, Nieuwejaer 114
Nu de Mey tyt is gekoomen, 34

O.

ONlangs myn Amarillis liep 159
ô Phillis 'k offer u myn Zang: 17
ô Roos, o schoonste Bloem van al, 93
ô Soete Jeugt, zóo vol geneugt, 38
ô Yslyk Vee, verwoede Die... ren! 19

P.

PHillis, ach! wat kan 't my baten, 173
Point de Chagryn dans nôtre vie, 57

R.

ROemwaerde Clorismond, 129

S.

Schoon dat ik zught by Dag en Nagt, 124

Siet hoe soet is 't Eerlyk Minnen,	107
Sint Nicolaes,	87
Soete Zusje, bolle Meisje,	137

T.

TOen ik laest myn Geytjes Weyden,	47
Tyter laestmael aen een Boom,	62

V.

VERlaet nu d'Eenzaemhede,	94
Vliegt Minnezugjes bly van zin,	51
Vreugde schep ik Venus wigje,	133

W.

WANneer de winter neemt begin,	31
Wanneer ik uit u schoon Oogen	154
Wanneer zal ik u vinde,	143
Wat drift ontroert myn Zinnen!	95
Wat trekt, Marquet wat trekt	28
Wat voor Vreugd, Wat voor Vreugd,	67
Weg kleine Guit.	77
Wel wat leeft 'er op der Aerde,	58
Wel wat of Cupido weer schord?	44
Wel waer of Rozalyntje blyft?	101
Wild gy Heeren, Zoetheit zmaken,	140
Wyl ik Amaril moet derven,	55

Z.

Zlet des Bruid'goms Ogen	177
Zilvia ging onlangs Stewaerd treden,	22

E Y N D E .

